

ТРАВЕНЬ Ч. 5

MAY NO 5 1977

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

„НА ПАНЩИНІ
ПШЕНИЦЮ ЖАЛА.”

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIV Ч. 5 ТРАВЕНЬ

MAY NO 5 Vol. XXXIV

Ой колисала, ой колисала дитину маленьку	1
Всеобіймаюча материнська любов	1
СФУЖО	2
Ф. Любинецька: Проблеми української родини	4
С. Гурко: Синові	4
О. Ставнича: Панель Національної Ради Жінок	5
С. Яблонська: Китайські фільми	6
М. Калитовська: Софії Яблонській у її 70-ліття	7
С. Яблонська сама про себе	7
Вістка з України. Н.К.Н.: На львівському пероні	8
Погляд на Україну зі стратосфери	8
Ювілейний дар	10
М. Рудницька: Українські танці у коропівському балеті	11
О. Соколик: Зустріч з Анною Чорнодольською	12
Калейдоскоп жіночого життя. С. Андрушків	14
Тільки між нами і телефоном. Л. Калинович	15
Наші світлички. А. Смеречинська. III. Градуація	16
Обрядове печиво	17
М. Харина: Книга й гуртки книголюбів	20
Вісті з Централі	21
Подумайте-відгадайте	22
М. Галун-Блак: Тітка Америка	23
Our Life	25
Вишивка. Вечірній плащ	29
Наше харчування. Л. Грицьв	30
Хроніка. Округа Філадельфія	31
Посмертні згадки. Замість квітів	33 36
Розвага - забава	34

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor **Ulana Llubovych**
тел. (212) 674-5508

Український Музей

203 Second Ave., New York, N.Y. tel (212) 228-0110

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любвич

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Іщук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Лівницька-Холодна.

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation, 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Полп Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Кіндрачук	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Каміля Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— сусп. опіка
Дора Рак	— пресова
	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Муссаковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкевич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Фаріон	— Огайо
Марія Юзефович	— Чікаго
Наталія Даниленко	— Філадельфія
Ольга Гнатейко	— Нью Джерзі
Рома Дигдало	— Дітройт
Олександра Кіршак	— Нью-Йорк
Іванна Мартинець	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцапович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska

245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"

16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych

c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband

Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

ОЙ КОЛИСАЛА, ОЙ КОЛИСАЛА ДИТИНУ МАЛЕНЬКУЮ

Ой колисала, ой колисала дитину
маленькую,
Ой урвала я, ой урвала я поворозку
тоненькую.
Ой не жаль мені, ой не жаль мені
поворозки тоненької,
Ой лишень мені, ой лишень мені
жаль дитинки маленької.
Бо колисочка, поворозочка
з крутого деревечка,

Дитинка мала, дитинка мала матінці
від сердечка.
Бо колисочку, поворозочку за день,
за два збудую,
Дитинку малую, дитинку малую
за рік не вигодую.
Бо колисочка, поворозочка
і ще другая буде,
Дитинка умре, дитинка умре,
другої вже не буде.

ВСЕОБІЙМАЮЧА МАТЕРИНСЬКА ЛЮБОВ

Місяць травень присвячений матері. У церквах він присвячений Матері Божій. У щовечірних відправах віруючі не тільки віддають їй честь, вони приносять до Неї свої турботи, складають свої скарги та прохання, визнають слабості.

Про материнську любов написано поезії, вона є темою безлічі оповідань, новель, спогадів. Їй присвячують свою увагу філософи, лікарі, психологи. А все таки не все про неї сказано і все ще можна говорити про неї по-новому: про її силу, виrozumілість, посвяту.

Українська мати обтяжена ще додатковими терпіннями. Вона ж бо супроводить своїх синів і дочок у світ, де йде боротьба за існування не тільки особи, але й спільноти. Історія українських матерей записана кров'ю і слезами. Але ж їй завдячуємо, що існуємо, не тільки фізично, як одиниці, але теж як спільнота, як нарід.

Вона, її любов не один раз і не одного повернула з дороги зла, спрямувала до ясної цілі, піддержала у важких хвиликах.

У книжці "Харків, Харків..."* Олександр Семененко в розділі "У Києві — в тюрмах" пише:

"В кінці січня 1938 року мене знову арештували. Я лежав дома хворий на ангіну і з перев'язаним горлом попрощався з мамою, Марією Романівною і батьком о п'ятій годині ночі.

* * *

Карцер — модерний кам'яний мішок, спеціально збудований у цьому приміщенні, де був колись інститут благородних дівичь. Тут немає ліжка, немає

стола, стільців, немає вікон. Я поклав сидора під голову і заснув на цегляній долівці.*

У сні я відчував присутність мами, її сині очі, ті великі очі, що колісь під ніжними дугами брів і в рямцях м'якого чорного волосся світили мені завжди. Тепер вони були тяжко сумні, тепер вона була сива.

У київському карцері, під вартою орденосців, без надії на цей раз вийти живим, я бачив матір. Не було вчинків, не було дії в тому сні. З недосяжних глибин підсвідомого в цю переломову ніч піднялося те, що люди не вміють сказати своєю бідною мовою, хоч воно найважливіше, найбільше з того, що вони мають на цьому світі.

Я говорив незвичайні слова. Я говорив ніколи не сказані моїми устами слова любові і ніжності. Все, що не було сказане, коли тихий хлопчик так боявся втратити свою маму, як вона була хвора, що не сказав шорсткий, колючий юнак, коли гірко й мовчки жалив маму за кривди життя, тепер говорив син на своєму мужеському сороковому році тяжкої тюремної ночі увісні.

Я не покличу нікого тлумачити той сон. Знаю, що в ту ніч нестерпне материне горювання там у Харкові прорвалося до мене і зродило той сон. Інші матері зрозуміють мене, їм можна розказати про мій сон у карцері Київської внутрішньої тюрми."

* "Сидір" — арештантський пантук з речами.

Олександр Семененко: Харків, Харків — Вид. Сучасність. 1976

Наша обкладинка: Караффа Корбут. "На панщині пшеницю жала". Лінорит 1968 р.

Our cover — Karaffa Korbut — Mother & child

НАШЕ ЖИТТЯ, ТРАВЕНЬ 1977

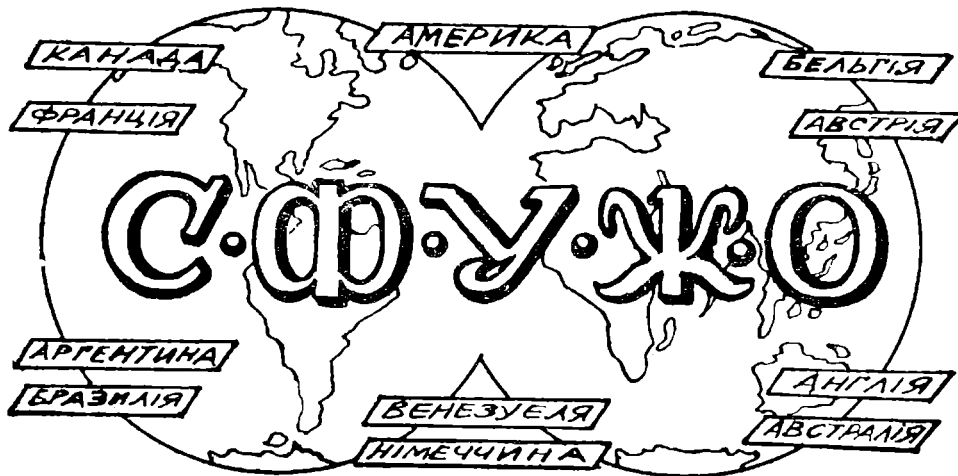
1

С · Ф · У · Ж · О

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТДЕВ'ЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО П'ЯТЕ

НАШЕ ГАСЛО

Зродилось воно у перехресті думок обох підготовчих комітетів. Програмовий Комітет у Філадельфії висунув його на початку в іншій формі. Тоді подав свою думку Організаційний Комітет із Торонта. Залишилась основа гасла, себто факт, що діємо в ім'я нескореної України. Відійшла згадка про рівноправність, як менш важливе змагання на думку більшості. А zostались як найбільш важливі елементи — єдність, праця і молитва. І так наше гасло звучить — НАША ЄДНІСТЬ, ПРАЦЯ І МОЛИТВА — ДЛЯ НЕСКОРеної УКРАЇНИ.

Перегляньмо його складники! Кожен із них є суттєвий для нашого шляху. Без нього ми не мали б належного прямування, не мали б питомої ваги. І хоч не все вони діють в однаковій силі, проте законом залежності — взаємно підтримують себе.

На першому місці ми поставили — єдність. Це підстава створення нашої Федерації, яка постала 29 років тому. Змагання до єдності присвічувало провідницям жіночих організацій, коли вони з'їхалися на Перший Світовий Конгрес Українського Жіноцтва у Філадельфії. Рішення було спонтанне й одноголосне. Але це ще не було все. Бо втримання цієї єдності впродовж довгих літ, серед різних криз і непорозумінь, вимагало теж великої відданості й уваги. Єдність — це чеснота, яку треба плекати. В цих довгих роках виробились певні засади — поступливість, вирозуміння, добра воля. Велика мета, що стояла перед нами, нам допомогла. Віримо

що так буде і в майбутньому, а Конгрес тільки скріпить цю настанову.

Наша праця говорить сама про себе. Поділяється вона на засяги — збереження субстанції і боротьбу за права України. Перше в великій мірі в руках жіночих організацій як дошкільне виховання чи плекання народнього мистецтва. Та й багато проявів нашого культурного чи освітнього життя — виховні завдання, різні форми суспільної опіки — не були б можливі без їх видатної співпраці. Другий засяг — ширення правди про Україну, здобування приятелів, використання кожної платформи в її обороні. Це завдання виконує референтура зв'язків СФУЖО, над цим працюють в однаковій мірі всі складові організації. І в тому напрямку теж занотовуємо більші чи менші успіхи, а з них головний — світ уже ознайомлений із змаганням України до волі.

Наша молитва — це наше поєднання з Богом. З Його ім'ям верстаємо наш шлях, Його засадами руководимось у нашому змаганні. Тим більше, що в Україні немає свобідного вияву в тому напрямку. Там молитва лине до Бога тільки з домашнього затишку або — з тюрми. Публічного визнання вона не має. Тим більш інтенсивна наша молитва тут, коли це єдине наше заступництво перед Богом за наших нескорених братів і сестер.

З таким то гаслом скликуємо Третій Світовий Конгрес Українського Жіноцтва. Віримо, що воно промовить до серця кожної української людини — тут, чи на Батьківщині.

ЧЛЕН — ДОБРОДИЙ

Йоанна Михайленко Joanna Michalenko

Наші взаємини з громадськими діячками з'єднують нас приятелів. Недавно з-поміж них зголосилась до нас членка-прихильниця, яка вже 4 роки підтримує СФУЖО. Тепер вона забажала стати добродієм. Це є п. Йоанна Михайленко з Саскатуну.

Йоанна Михайленко народилась в Едмонтоні в родині Магерів. Вихована в околиці Федора, середню й вищу освіту дістала в Едмонтоні. Спеціалізацію в історичних тканинах і строях отримала в Вашингтонському університеті в Сіетл. Українське народнє мистецтво і стрій були темою її магістерської праці. Кіпчка піт учителювала в державних школах. В рр. 1936-40 вона була лекторкою про тканини на факультеті домашнього господарства Альбертійського університету. Її докладне знання тканин і їх консервації наблизило її до музейної ділянки, і в тому напрямку вона послужила своїм досвідом канадським музеям. Одружившись із проф. Михайленком, вона замешкала в Саскатуні.

У громадському житті Йоанна Михайленко працювала в різних ділянках. Однією з них була Канадська Федерация Жінок-Універсанток, і з їх доручення була представницею на Конгресі Міжнар. Федерації в Брізбейні, Австралія, у 1965 р., а також на 3-тижневій Комісії Статусу Жінки ОН у Женеві у 1972 р. Як знавець текстильної ділянки довгі роки була в управі Канадської Організації Консументів.

В українському середовищі була членкою Союзу Українок Канади. Тут займала різні становища, але найбільше причинилася до розвитку Музею СУК у Саскатуні.

Недавно тому закінчила термін свого призначення в Раді Стандартів Канади, куди її йменував Департамент Індустрії і Торгівлі. Ця Рада недавно заснована для впорядкування і скріплення господарських справ Канади.

При тих усіх фахових зайняттях та вихованні своїх дітей Йоанна Михайленко знайшла час і для опіки над навчанням української дітвори. Вона зреорганізувала школу українознавства у Саскатуні, подбала про видання підручників і провадила кілька років дитячу оселю в Ваков.

Нам дуже приємно привітати цю видатну громадську діячку українського поселення в Канаді між нашими членами-добродіями!

Зголошені делегатки

З наближенням реченця Конгресу більшість складових організації зголосила своїх представниць. Наспіло 14 зголошень і їх тут подаємо:

Канада — Ліга Українських Католицьких Жінок — пп. Віру Бучинську, Петрусю Воррен, Іванну Зельську, Євгенію Михайлишин, Станіславу Березу, Зеновію Левандовську, Євгенію Шерман.

Організація Українок Канади — пп. Любомиру Чайковську, Ярославу Зорич, Стефанію Геврик, Олександрю Гвоздулич.

США — Союз Українок Америки — пп. Іванну Рожанковську, Любославу Шандру, Христину Навроцьку, Ольгу Ставничу, Марію Савчак, Камілію Смородську.

Український Золотий Хрест — пп. Марію Квітковську і Валентину Мушинську.

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв — пп. Олександрю Селепину і Віру Драч.

Європа — Організація Українських Жінок Вел. Британії — п. Олександрю Марків.

Товариство Українських Жінок ім. О. Теліги — Іванну Дишкент.

Об'єднання Українських Жінок Німеччини — п. Валентину Терешкун.

Об'єднання Українок Бельгії — п. Наталку Курляк.

Союз Українок Франції — п. Марію Митрович.

Південна Америка — Об'єднання Жінок "Просвіти" — п. Галину Шафовал.

Організація Українок "Відродження" — п. Галину Зінько.

Союз Українок Аргентини — п. Євгенію Іваник, Лідію Таурідську.

Організація Українських Жінок Бразилії — п. Ольгу Горачук.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Дня 10. листопада 1976 р. відійшла у вічність видатна музична сила бл. п. **Галина Голинська**. Походила з музикальної родини Краснопер, де плекалося спів і музику. Своє музичне навчання Галина Краснопера перейшла в Інституті ім. Лисенка у Львові, потім стала вивчати сольовий спів у Львівській Музичній Консерваторії, де пізнала свого майбутнього чоловіка співака Михайла Голинського. Занехавши свої студії вона стала підготувати з ним усі оперові партії та супроводжала його в подорожах. Народження двох дітей, Богдана і Мирослави, прив'язало її до Львова. А коли Михайло Голинський виїхав до Канади для продовження своєї кар'єри, війна поділила подружжя. Ще раз Галина послужила як корепетитор-концертмайстер Львівському Оперному Театрові в часі німецької окупації. Потім вийшла з дітьми на еміграцію й осіла в Канаді, спершу у Віндсорі, а потім у Торонті. Тут вона провадила свою фортепіанову студію і невтомно працювала, як диригент українських хорів. Останні роки свого життя прожила в Пансіоні ім. І. Франка.

З нею зійшла в могилу людина великої музичної культури і цінна працівниця своєї ділянки, яка збагатила музичне життя нашого поселення.

Л. Б.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу бл. п. **Михайлини Чайковської** складаю 10 дол. на Зап. Фонд "Українки у світі"

Катерина Пелешок, Нью-Йорк

Проблеми української родини

Проходячи майже 30-літнім шляхом укр. діаспори, натрапляємо при ньому більші і менші будівлі наших церков, зустрічаємо народні доми, відпочинкові оселі, табори молоді, спортові площі, будинки наукових, жіночих, політичних організацій, господарські підприємства. Всі вони здвигнені руками і тих, які прибули до цієї країни 100 чи менше років тому, і тих, які прийшли тут по Другій Світовій війні.

Завважуємо людей старших, молодших і зовсім молодих, хоч тих останніх не дуже багато. Але наші очі радуються й тим, що бачать, бо це доказ нашого життя, — ЖИТТЯ української спільноти в діаспорі.

А ось "храм української родини". Зовні обладнаний гарно, але чомусь не виповнений вщерть ні інтенсивним життям молодшої генерації, ні численним життям дівчорі, ні гомінким словом української мови.

Підношу листок із церковного бюлетеня, і зараз же на першій сторінці читаю: "За 1976 рік 35 звінчалось, в тому числі українських пар тільки 13 — ТРИНАДЦЯТЬ!!! Ах так. Ось де відповідь на наші перші запитання про вище згаданий "храм". Тепер приглядаємось йому ще уважніше і бачимо, що деякі його частини світять пусткою... А що станеться за наступних 30, 50 років!!!!...

Ось де причина поступового пустіння "храму укр. родини".

Але не єдина.

.....

Молода жінка-професіоналістка оповідає: "Ми купили нову хату в англійській дільниці, чудове оточення, обоє працюємо, можемо собі на те дозволити". —

— "Але ж укр. молода генерація має також нову гарну дільницю. Там же ж і наша церква, і школа. А тут вам далеко посилати дітей до укр. школи" —

— "Ну, ми часом їздимо і до укр. церкви, але більше до костела, бо ближче, дітей посилаємо до амер. школи, але в суботу веземо їх до українознавчої школи, хоч я сама не маю переконання, чому властиво це робимо. Так роблять наші знайомі, і ми їх наслідуюмо. Тай не знаю, чи діти багато навчаються того українознавства, побуваючи тільки один раз в тиждень в укр. школі, а з укр. мовою ще гірше. Ми дома говоримо здебільшого по-англійському, щоб виправити свій чужинецький акцент, не хочемо надто відрізнитися від наших сусідів". —

.....

Молодий хлопець, закінчивши студії, виїжджає до місця призначення, до праці. З ним їде й його дівчина, утікаючи з дому. Замешкують разом. Вінчаються, чи ні. Він каже: "Закладати родину — це дуже відповідальне завдання, а крім того й великий економічний тягар. Я не певен, чи могу брати на себе таке велике зобов'язання".

Вона: "Материнство робить жінку залежною від дому, від чоловіка, не дає можливості себе виявляти так, як у праці. І взагалі жінка не може працювати заробітково і одночасно виконувати обов'язки матері, а сьогодні 70% жінок працює". Під цю категорію треба підтягнути й причини розводів, які тепер зростають, і, як кажуть соціологи, будуть ще зростати.

.....

Синови

Родитися світлові важко,
Колоти темряву ночі,
Що держить весь світ в обіймах,
У пристрастей темнім полоні,
Родитися світлові важко
На неба вузьким небосклоні.
Та все ж таки мусить родитись,
Прорвати темряву ночі,
Бо світ світло бачити хоче,
На нього ждуть з тугою очі.
У змагу невпиннім сохвилі
За світ зводять бій дві стихії,
У змагу зродилась людина,
Темряви й світла дитина.

22 червня 1972
СТЕФАНІЯ ГУРКО

Батьки середнього віку обоє працюють, діти в школі. Діти і батьки харчуються в домовленому ресторані, але не в одному часі, перші після закінчення навчання, другі після закінчення праці. Після обіду розходяться своїми шляхами: діти до своїх вечірніх зайнять, батьки за своїми плянами. Часом зустрічаються ввечері, або й ні. Суботи і неділі проводять також або в ресторані або поза домом.

Чому ж так родинний дім перетворився у спальне місце тільки? Відповідь: "Працювати треба, бо гроші потрібні, а по праці ми надто втомлені, щоб займатись хатнім господарством, та ще й дітьми. А втім домашня праця — це змарнований час, а час, то гроші. Діти за кілька років вийдуть з хати і створять собі свій світ, а ми відійшовши на пенсію, виїдемо на Флориду. Такий тепер світ..."

Роздумуючи над нашими спостереженнями, взятими із щоденного нашого життя, ви вчуєте і відгомін модних гасел сучасної доби і проблему українства нашого родинного дому і матеріалізм індустріального світу. За проф. Юрі Бронфенбреннером*, дослідником розвитку родини в Америці, цей стан представляється ось так: "Найповажніший удар по родині виникає з факту, що ми широко відкрили жінкам щілину ввійти у світ економіки, науки, політики і т. п., але одночасно ми залишили світ праці все ще точно окреслений як ділянка чоловіків. Ви мусите працювати від 9-5 год. (без огляду — чоловік чи жінка), бути готовими до надчисельних годин, тому щораз тяжче доводиться батькам. От, де причина, чому багато батьків не хоче брати на себе родинних обов'язків. І тим треба пояснити зменшення популяції і запаморочливо збільшаюче число розводів..."

Подібне становище і проф. Джоен Губер**, соціолога... "Молоді люди будуть одружуватись, будемо мати серію моногамістичних подруж, але чи стан одружень такий, як є тепер, залишиться, то це віщування кришталевої кулі..."

Отже як уявляємо собі майбуття УКРАЇНСЬКОЇ родини?!!!

Чи не варто б на цю тему розвести дискусію!

*U. S. News and World Report
June 1976

**Там же.

Учасниці панелю Національної Ради Жінок відвідали Український Музей. Зліва: Іванна Рожанковська — Голова СУА, панство Баркер, Доротей Гоффер, Флоренс Джейкобсон, Люба Волинець, Олександра Різник, Б. Спакфорд, Марія Шуст, Ольга Ставнича, Бетка Папанек, Марія Савчак.

Members of the panel of National Congress of Women visiting the Ukrainian Museum

ПАНЕЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ ЖІНОК

Національна Рада Жінок зорганізувала на день 13 квітня 1977 року панель, який відбувся в готелі Валдорф Асторія у Нью-Йорку. Темами панелю були: "Кар'єри майбутнього" (Careers for the Future) і "Ви і комунікація — Чи ви влухаєте?" (You and Comunication — Are You Listening?") У панелі брали участь визначні у своїх професіях жінки: Анна Браєнт (Anne Bryant) — директор вишколу Асоціації жінок банкових працівниць Дорота Раджерс (Dorothy Rodgers) — письменниця, Нансі Дусаут (Nancy Dussault) з ABC — TV "Добридень, Америко" ("Good Morning America"), Су Кат (Sue Cot) WCBC-TV, директор редакції (Editorial Director) Нікі Джіованні — письменниця і поетка.

У своїх доповідях вони порушували питання та висловлювали поради, які повинні цікавити жінок.

Пані Браєнт поділилася цікавими ствердженнями, що 65% працюючих в банках це жінки, але тільки 15.20% є членами Управ, а з них тільки 12% закінчило студії. Тепер є можливість для жінок, зацікавлених у праці на вищих становищах в банках, брати курси, які потрібні для того, щоб здобути ці становища.

Банки та різні компанії починають тепер оцінювати жінок, які у них вже багато років працюють, та дають тим жінкам можливість досягнути вищі посади.

Є теж показники, що старші жінки є більш льояльні і будуть довше триматися своєї праці. Молодші жінки не є такі певні, досвід з ними більш ризиковий.

Чому жінки можуть знайти собі місце у керівництві?

Вони є винахідливі, гнучкі і можуть різні праці виконувати одночасно. Жінки в провідних клітинах промислу працюють добре, вносять свою практику з добровільних праць і зайнять та практику з дому.

Жінки, молоді і старші, мають великі можливості в керівних органах промислу.

В журналістиці та в мистецтві важливим є набрати практики в менших містах і тільки тоді шукати праці в метрополітальних центрах. Панелістки підкреслили, що останніми роками завдяки жіночому рухові багато змінилося в ситуації жінок.

Жінка, яка має перед собою ціль, повинна старатися всіма силами таки її досягнути. Те, яку ролю жінка собі вибирає, є дуже важливим для її росту.

Звичайно так трапляється, що жінка, яка є професіоналісткою і одночасно має родину та заряджує домом, му-

суть вкінці вибирати одну з тих ролей, бо не може виконувати їх обох, якщо хоче дістатися до найвищих прошарків своєї професії. Такі жінки потребують вирозуміння чоловіків і родин і часто потребують помочі в заняттях зв'язаних з домом чи з роудиною.

Усі учасники сесії мали змогу особисто поговорити з панелістками.

Після ранньої сесії відбувся обід, під час якого відзначено молодих жінок "провідниць у майбутньому", а теж відзначено пані Нансі Ганкс, директора "National Endowment for the Arts" як "Woman of Conscience of 1977".

На обіді було присутніх 300 осіб, представників різних організацій, промислових корпорацій і фундаторів та добродіїв наук і мистецтва.

Після обіду голова Національної Ради Жінок Говл Скілман Шари (Hope Skillman Schary) проголосила, що вона дуже горда з того, що одна із складових організацій НРЖ — Союз Українок Америки — цього року відкрила Український Музей в Нью-Йорку і запросила всіх гостей до Музею, на Великодню програму та виставку.

У цілоденній сесії брала участь Оля Ставнича і вона та Каміля Смородська були запрошені офіційно приймати на обіді гостей від імені НРЖ.

ОЛЯ СТАВНИЧА

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНОК СУА

З утіхою вітаємо нових охочих членок в рядах СУА Наталку Ласовську і молоденьку Ірену Попчук.

Управа 112 Відділу
Варрінгтон, Пенсільванія

Нові членки 16-го Відділу СУА в Міннеаполіс, Міннесота Дарія Бушак, Ольга Бреславиць.

Вітаємо

Управа 16 Відділу

До 71-го Відділу вступили нові члени: Марія Батюк, Розалія Волощук Марія Джиджора, Марія Куца, Оля Литвинка, Марія Микитюк, Стефанія Мацяк, Ірина Матейко, Олена Пайкось, Єлисавета Хомяк.

ВІТАЄМО!

Галина Білик
Голова 71 Відд. Джерзі Сіті

СОФІЯ ЯБЛОНСЬКА

15-ого травня ц. р. минає 70 років з дня народження **Софії ЯБЛОНСЬКОЇ**, — першої української мандрівниці навколо землі, почерез Африку, Індо-Китай, острови на Тихому океані (Ява, Балі Тагіті), Австралію, Нову Зеландію, Америку..., першої кіно-репортерки й авторки коротких і широких літературних репортажів оформлених в твори: "Чар Марокко", "З країни рижу та опію" і "Далекі Обрії" (в 2-ох томах), — що появились у Львові, в рр. 1932—1936 — 1939 накладом видавничої Спілки "Діло".

Народилась Софія Яблонська 1907 р. в селі Гер-

So-mi-ja Villa Софії Яблонської. Фото М. Калитовська
Villa of Sofia Jablonsky

манові біля Львова, провівши дитинство і юнацьке життя на мандрах по цілому світі. Закінчила у Львові драматичну та комерційну школу. Решту освіти набула на широких дорогах мандрівного життя... Загинула в трагічному випадку в лютім 1971 р. Спочатку покищо в місцевості Вернуе, біля Парижу, та незабаром тлінні останки письменниці, за її бажанням будуть перенесені на острів Ноармуть є, до її посілости, де вона проживала останніми роками, пишучи свої спогади про батька.

(Книжка появиться незабаром у вид. кан. "Слова")

Три звукова мелодія So-mi-ja. Ранкове сонце вбігає трьома звуками — зайчиками на білу стіну
Early morning sun....

СОФІЯ ЯБЛОНСЬКА

КИТАЙСЬКІ ФІЛЬМИ

Китайці не люблять, щоб їх фотографувати. Трудно було б вчислити всі невдатні мої заходи, заки мені вдалося хитрощами сфільмувати кількасот метрів документального фільму з життя юнанців.

А скільки спочатку зіпсованої фільмової тасьми! Окрім труднощів з льокальним світлом, зовсім відмінним від тропікального, до якого я вже була звикла, мою працю раз-у-раз перебивала ворожість та панічна втеча тубильців на вид апарату. Заки я успіла розставити апарат, всі живі істоти повтікали переді мною, мов перед злим духом. Тільки здалека гавкотили пси. Я пробувала спочатку наставляти свій апарат при єдиній вузенькій вуличці куди, не маючи змоги завернути, мусіли, здавалось мені, переїхати навантажені воли та каравани, що втомлені довгою дорогою, входили у місто.

Ця спроба також не вдалася.

Переді мною зупинявся весь рух вулиці. Хто з носіїв, або прохожих міг, той виминав мене попід муrom або завертав у бічні вулички, тоді коли воли та каравани, зупинившись по середині дороги, чекали, поки не прийшла заалармована тим застоєм поліція. Вона просила мене ввічливо вступитися з "тротуару". На це не було ради. Пізніше я пробувала щастя у віддалених від поліційної сторожі передмістях, де я

зустрічала в заміну нові труднощі. Вузькі китайські вулички зовсім не допускають соняшного світла. Навіть у південь, через тіні високих домів, сонце освітлює найбільше половину вулиці. Не раз, на тих передмістях я вибирала перехрестя вулиць, де світло прикривало кілька квадратних метрів площі, та чекала на перехід китайців.

Завсіди вони покорили мене та мою не досить тривку терпеливість. Навіть коли не було поліції та коли самі китайці не сміли прогнати мене з огляду на рушницю мого слуги, вони не уступали. Не жаліючи часу, зупиняли свої бики та відходили пити чай у сусідний заїзд. Так іноді, ми чекали безконечно один на одного — я на перехід або переїзд китайців крізь соняшну частину дороги, а вони зі своїми тачками, биками, караванами та кошиками на те, щоб я вступилася їм з дороги з моїм апаратом. Вірили, що одинокий його погляд нагнав би на них хворобу або й смерть.

В тих змаганнях, ніколи вони, а завсіди я програвала, чи через тінь, що прикривала поле мого полювання на світлини, чи через те, що хмари закрили сонце, або тому, що мені забракло терпеливості чекати на китайців. Я відходила.

Раз була спробувала перекупити кількох мафу (поганячів каравани), щоб вони тільки згодилися перейти перед моїм апаратом. Зайвий труд!

МАРТА КАЛИТОВСЬКА

СОФІЇ ЯБЛОНСЬКІЙ

в її 70 ліття

Софія Яблонська — "На початку мандрівки"
Sofia Jablonsky — "the start of an adventure"

Я пригадую:

Ми лежали на березі
того острова, що здобув
Твоє серце.
Хвилі набігали білі
й окрилені сонцем.
Життя ішло таке багате,
що не знати було
з чого почати.

І нагло ти:
я любила вас, Гемінгвей,
але ви не встоялись
проти хвиль ...

Море викинуло грубий
моряцький черевик;
і в твоїх очах,
нагло, все ожило, пригадалось:

Твої далекі кораблі
і далекі обрії,
мандрівки під розпеченим
небом на чужій землі.
Окрилені причали
і снага йти проти хвиль
до останнього відчалу
непереможно, гордо...

Хвилі набігали білі,
окрилені сонцем.
Скиглили мери
і ясніли обрії ...

Софія Яблонська — "При кінці
життєвої мандрівки"

Sofia Jablonsky — "the end of life's
journey"

Без огляду на довгі переговори та переконування, вони накінець рішили не продавати мені, за жадні гроші своєї душі. Мої обіцянки тільки збільшили їхнє підозріння про "нечисті чари" моєї магії.

Тепер це все вже й не дивує мене.

Спочатку я ще не розрізняла їхніх забобонних нахилів, а також не бачила ще глибокої ворожнечі до нас. Тепер я вже знаю, що кожний юнанець вважає вже саму зустріч європейця за поганий знак. Що й говорити про європейця з якоюсь чудернацькою чорною машиною, що дивиться на них блискучими очима. Хто його зна, що ховається в тій зачиненій коробці! Може сам чарівник, злий дух або білі дияволи!

По довгих та різних спробах сховків, я врешті здобула кількасот метрів дорогоцінної фільмової стрічки, яку я вислала в "Індо—Китай-Фільм", товариство з Індо-Китаю, для якого я тепер працюю. Перед моїм від'їздом в дирекції фільмового товариства не вірили, що мені вдасться привести з Юнану щось цікавого. Інші переді мною не досягнули майже ніяких успіхів.

Тому власне вислід моєї роботи, коротенькі фільми-актуальники, приємно здивували їх. Можете собі уявити мою радість!

So-mi-ja Villa Софії Яблонської
Villa of Sofia Jablonsky

Софія ЯБЛОНСЬКА сама про себе ...

(уринок з листа)

"Сьогодні вечером, складаючи розрахунок мого мандрівничого життя, яке почалось ще змалку — бачу, що мені вдалось зберегти небагато особистих цінних речей, з якими я ніколи не розлучалася: гуцульську пляшку — дарунок українок по моїх відчитках в Галичині, зшиток віршів Кобзаря та врешті — дерев'яну різьблену мишину, на якій ще видно ось цей напис: "Чим хата богата — тим рада". Я не чула нічого більше звучного на мої вуха, більше українського та більше вражливого ..."

НА ЛЬВІВСЬКОМУ ПЕРОНІ

Остання прощальна хвилина
На рідній нерідній землі.
Забилась в обіймах родина,
Заплакали діти малі...

Нахмурились брови на леві,
Згнітилося місто старе,
Натягнуті струни сталеві
Лягли через серце моє.

Давно колись буря шалена
Затьмарила світ дорогий,
Зламала деревця зелені,
Розкидала рій молодий.

Там неньку згубила дитина,
Тут брат втратив рідних сестер,
А мама лишилась без сина,
А батько від кулі помер.

А інші подались за море,
Бо думали: там тишина,
Там можна сховатись від горя
Там доля не буде страшна

А горе літає над світом
І біль розриває серця,
Бо пам'ять не може мовчати —
І цьому не буде кінця.

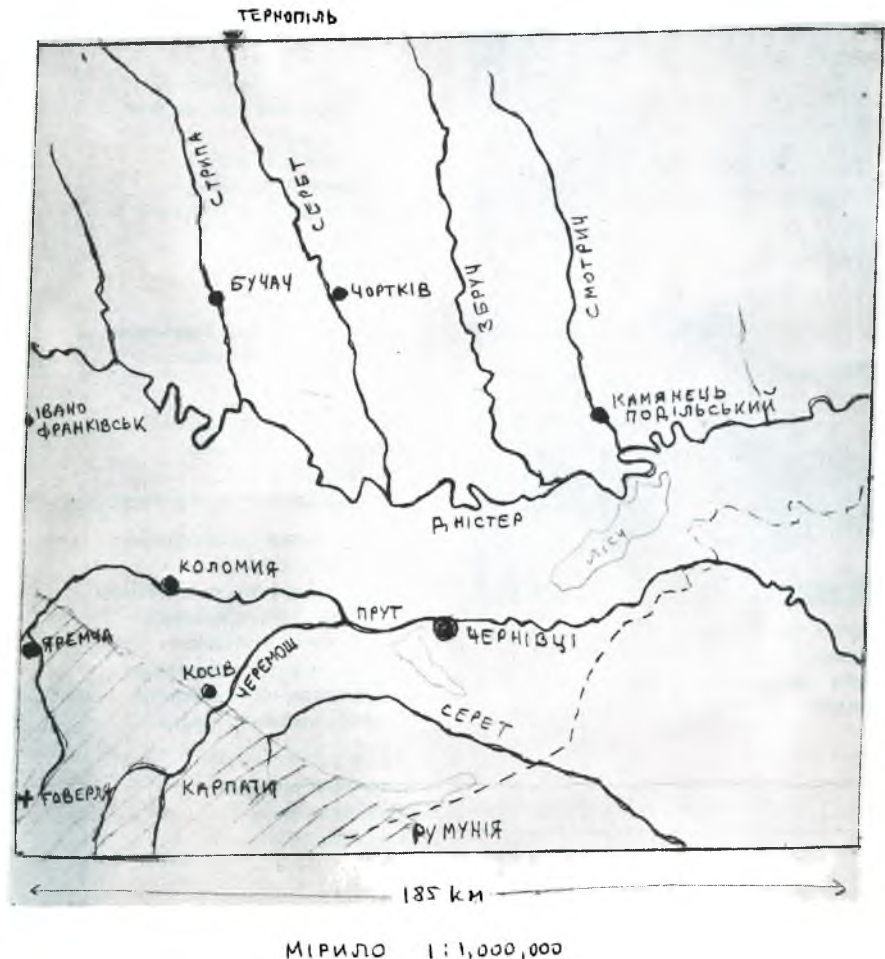
Вітчизна — це плуг і могили
І пам'ять про рідних свята.
Хто втратить її — втратить сили,
Позбудеться, власне, й життя.

Напружились струни сталеві,
Журба поповзла звідусіль
Заблиснули сльози на леві
По серцю ударив лиш біль

Далекі тернисті дороги
Між рідними в світі лягли.
Єдине прохання до Бога:
Зведи нас, зведи нас, зведи.

Н.К.Н.

Вірш який друкуємо передістався до нас з України. Автор невідомий. Містимо його заховуючи правопис оригіналу

Сьогодні в орбіті землі кружляють два американські сателіти, яких завданням є досліджувати земні ресурси.

Від 1972 року, коли перший з них почав свою працю, сателіти, під назвою Landsat, фотографували поверхню землі. Ці знімки знайшли широке застосування майже в цілому світі в таких різних ділянках, як агрономія, геологія, океанографія та археологія.

Ця світлина зроблена 20 вересня 1975. Вона покриває поверхню землі 185 на 185 км. В залученні мапка, яка показує засяг світлини. Серединою пливе Дністер, що досить легко замітити. В південно-західньому куті Карпати, перетяті Прутом та Черемошем. Нерегулярні сиві "плями" — це більші міста. Видно досить добре Чернівці, Коломию та частинно Івано-Франківськ. Тернопіль уже поза засягом знімка. Симетричні темносиві форми — це новозорані поля. Несиметричні форми — це ліси.

ПОДЯКА

Щиро дякую паням з 11-го Відділу США в Трентоні за відвідини мого чоловіка у шпиталі в січні ц. р. Складаю 5.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Люба Мриглоцька

Як подяку за вшанування і вирізнення грамотою за працю в суспільній ділянці, складаю сердечну подяку Управі і членкам 82 Відділу США, та жертвую на Запасний Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.

Олена Назар

Як вислів подяки паням 11-го Відділу США в Трентоні, за відвідини мого чоловіка у шпиталі в січні ц. р., складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Люся Сердюк

A LOOK AT THE UKRAINE FROM THE STRATOSPHERE

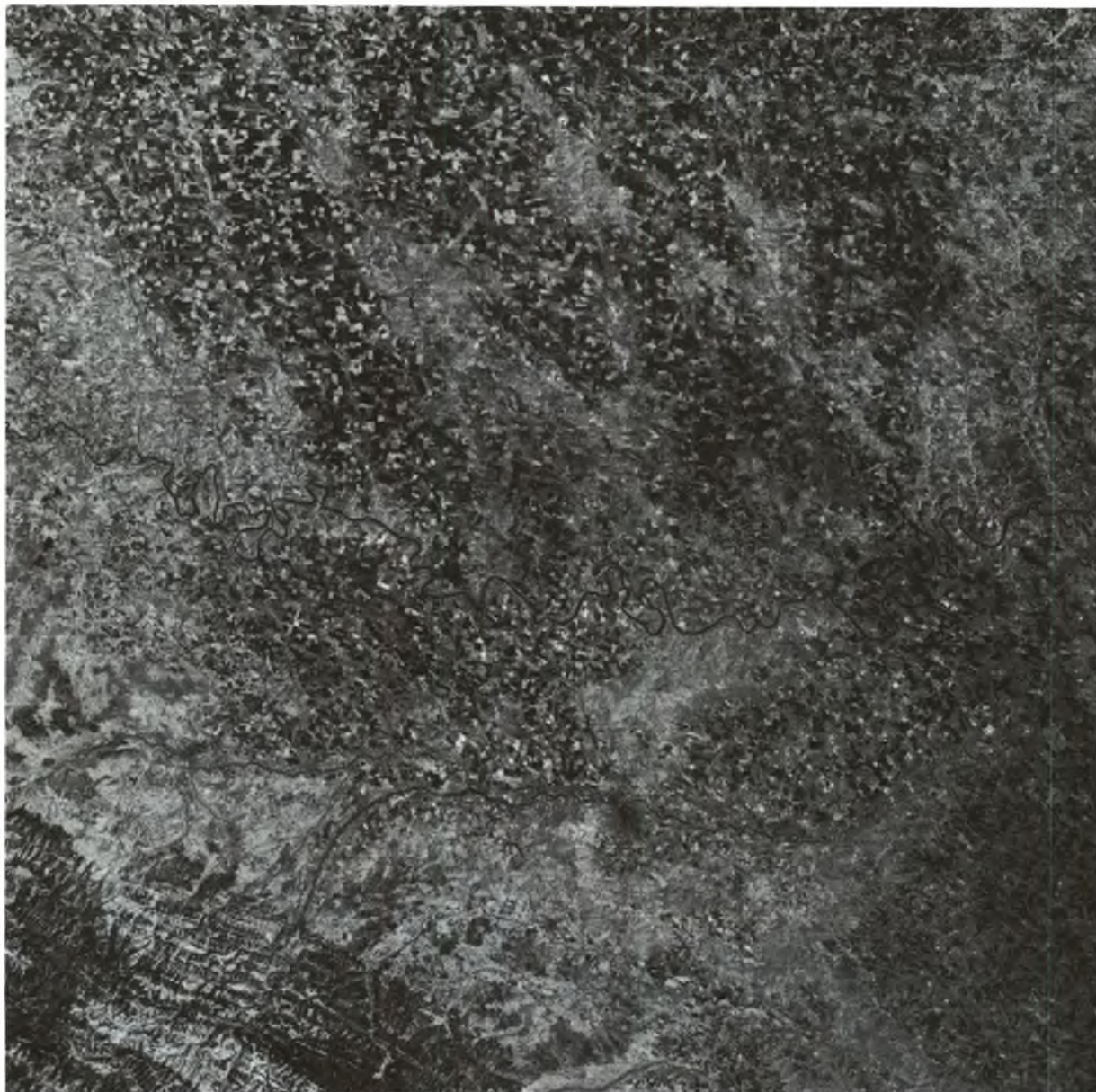

Photo EROS DATA CENTER

Today there are two American satellites circling the earth with the mission of tracking the earth's resources.

Since 1972, when the first began its work, these Landsat satellites have been photographing the earth's surface. Their pictures have found widespread application, throughout the world, in such varied fields as agronomy, geology, oceanography, and archaeology.

This photograph was taken on September 20, 1975. It shows a 185 by 185 km. segment of the earth's surface. The Dnister is easily visible, flowing through the middle in the picture. In the southwest corner are the Carpathian mountains, intersected by the rivers Prut and Cheremosh. Larger cities show up on the photograph as irregular gray spots. Chernivtsy, Kolomya, and a part of Ivano-Frankivsk are fairly clear (Ternopil is outside the scope of the photograph). The symmetrical dark gray forms are freshly plowed fields, and the a-symmetrical forms are forests.

НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:

ЗА М. КВІТЕНЬ 1977 Р. ЗЛОЖИЛИ: ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК:

210 дол. 28 Відділ — Ірвінгтон, Н. Дж.
В тому — пожертви проголошено в листі "Замість квітів" — св. лам. Оксани Тарнавської членки Відділу.
50 дол. — 10 Відділ — Філядельфія

20 дол. — 97 Відділ — Бофало В тому по 10 дол. — І. Морозевич, І. Балюта.

10 дол. — 23 Відділ — Дітройт. В тому 10 дол. — Варвара Таскі

10 дол. — 59 Відділ — Балтімор. В тому 10 дол. — Емілія Гудима.

Разом 300 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

ДАР НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ ЙОРКУ

100 дол. — Комітет 200-ліття — Джерзі Ситі

50 дол. — 85 Відділ — Сиракузи. Неприйнятий гонорар Вп. п. Стахів.

40 дол. — 68 Відділ Сиракузи. Пожертву проголошено в листі "Замість квітів".

100 дол. — др. Ярема Раковський — Клівленд. Неприйнятий гонорар за виголошення доповідей під час програм з нагоди 200-ліття США, які влаштував Комітет "Українська Спадщина".

50 дол. — Олімпія Добровольська почесна членка СУА Нью-Йорк.

50 дол. — Олександра Дяченко-Кочман — Чікаго

20 дол. — Ірена і Лев Кушнір — Філядельфія.

15 дол. — Ольга Павлів — Коговз.

4 дол. — Ярослава Ніщеменко — Воррен, Міч.

160 дол. — пожертви проголошено в листі "Замість квітів" і Подяк"

Поля Книш
фінансова секретарка

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE -
NEW YORK, NEW YORK 10003

ВІДКРИТИЙ ДЛЯ ПУБЛІЧНОГО КОРИСТУВАННЯ
СЕРЕДА, СУБОТА, НЕДІЛЯ: год. 1-5 ПО ПОЛ.
П'ЯТНИЦЯ: ГОД. 3-7 ПО ПОЛ.

В ІНШИЙ ЧАС, ЗА ДОМОВЛЕННЯМ: ТЕЛ. (212) 228-0110

ПОКАЗ ПИСАННЯ ПИСАНОК В ПОКАНТИКО ГІЛЗ СКУЛ

Учителька малярства при школі Pocantico Hills School — Rockefeller Estate — New York звернулася до Українського Музею з проханням влаштувати "показ писання писанок у тій школі."

30 березня 1977 р. комітет у складі: Оля Ставнича, Галя Лоїко, Каміля Смородська та Зірка Палюх, поїхав туди та перевірив показ писання писанок.

Присутніх було 42 дітей. Всі захоплені нашою писанкою, з великим ентузіазмом взялися до писання писанок. Після того усі писанки виготовлені ними були вміщені на виставці для цілої школи.

УКРАЇНСЬКІ ТАНЦІ У КОРОЛІВСЬКОМУ БАЛЕТІ

Мало відомо нашій громаді, що при Школі Вінніпезького Королівського Балету існує класа українських танців. Веде її Дарка Нижанківська-Снігурович, яка вже давно виявила себе здібним хореографом і відданим педагогом мистецтва Терпсихори. Свою кар'єру вона почала ще у Львові, танцюючи спочатку у кордебалеті, а потім солісткою Театру Опери та Балету. Після переїзду на постійне перебування до Вінніпегу (1950 р.), всю свою енергію, запал та любов до танцю присвятила навчанню молоді.

Довгі роки Дарка провадила власну Студію Мистецького танцю, де вчилися дві генерації вінніпезької дітвори. Наприкінці кожного року відбувалися прилюдні покази Студії, що незмінно мали успіх і притягали багато глядачів.

Марія Пастернакова у книжці "Українська жінка в хореографії" закінчує уступ, присвячений діяльності Дарки такими словами: "Дарія Нижанківська-Снігурович веде у своїй студії теж класу балету, якого техніку вміє поєднати з характером стилізованих українських народних танців, при чому виявляє докладне знання основних законів танкової композиції. У того рода творчій праці вона розкриває широкі можливості сценічного оформлення народних танців і тим збагачує і підносить рівень української танцювальної культури."

Репертуар танців та балетів укладу Нижанківської-Снігурович дуже великий. Передусім треба навести ціловечірній балет на три дії "Ніч під Івана Купала", який вона скомпонувала й поставила у Саскатуні з тамошньою танцювальною групою Євшан. Вона сама підбрала музику, написала лібретто до цього балету і протягом цілого 1970 року регулярно їздила на проби до Саскатуна.

Хореографії до дитячих опер "Коза-Дерева" та "Зима і Весна" Лисенка та до "Серця Оксани" С. Лукіянович були виконані дитячим театром у Вінніпезі. Постановки цих трьох опер повторялися декілька разів, а пані Снігурович доводилося розучувати танці кожен раз з іншими виконавцями. Танець "золотих снів" до Лисенкової "опери-хвилинки Ноктюрн" теж належав до її творів. Під акомпаньямент співу молодечого хору при Катедрі Св. Володимира й Ольги було поставлено "На русальчин Великдень" Леонтоновича та сценку "Українське весілля". Дуже ефектним танцем її укладу був "Спомин з гір" до музики Безкоровайного. Там гострими рухами було рельєфно передано символіку гірського краєвиду.

Тяжко згадати і перелічити безліч таночків та інсценізацій, якими Д. Нижанківська-Снігурович прикрашувала вінніпезькі вистави, концерти та інші імпрези. Тепер вона всю свою увагу зосереджує на класах при Школі Королівського Вінніпезького Ба-

*Дарія Нижанківська — Снігурович — хореограф
Daria Nyzhankivska-Snihurovych. Choreographer*

лету, і ця праця приносить їй велике задоволення й сатисфакцію. Атмосфера справжньої школи у просторах, світлих студіях з дзеркалами та поруччям примушує і глядача відноситися до навчання танцю з відповідною пошаною та з жалем думати про курси народних танців, що відбуваються здебільшого у зовсім невідповідних сутережах і інших рідних закамарах. До вправ та танців акомпанює фахова й досвідчена піаністка.

Учениці поділені на дві групи відповідно до віку та технічного рівня. Кожна лекція починається балетними вправами при поруччях, потім розучуються кроки та їх комбінації, а накінець — хореографія танців. Багато дівчат, що приходять на класу українських танців, мають за собою кількالكітній тренінг класичного балету. Це відразу помітно по граційних рухах та рівному триманні тіла, що впливає з контролі усіх їх м'язів. Особливо цікаво стежити за старшою, більш заавансованою групою танцюристок, які легко та елегантно сполучають класичні піруети й гліссади з українською дрібушкою чи угинанням. Саме у цьому поєднанні строго приписаного кодексу позицій та "па" класичного балету з розмахом імпрівізації українського танцю криється чар та оригінальність хореографічних креацій Дарки Нижанківської-Снігурович. Побажаймо ж їй якнайбільше успіху у цій гарній та корисній роботі!

Зустріч з Анною Чорнодольською

... Останній концерт серії "Фемілі попс" був найкращим зі всіх концертів тому, що співала Анна Чорнодольська"... писала торонтонська щоденна преса в травні 1976 року. Так, справді, насолодою було слухати **речитатив та рондо "Кіомі Скорді ді те"** Моцарта та **Голоси Весни Штравса** у виконанні граціозної, усміхненої, чарівної Анни Чорнодольської з Монтреалю.

Джан Краглунд, критик "Глоуб енд Мейл", написав минулого року: Музичною сенсацією вечора шубертівського фестивалю було вокальне виконання **тріо "Дер Гірт Ауф Дем Фелзен"** Шуберта для сопрано, клярнета та піано. Співала Анна Чорнодольська... **Ораторія "Месія"** Генделя, для хору, симфонічної оркестри та квартету солістів, це традиційний грудневий концерт в Торонті. Чорнодольська безконкурентна!, писали торонтонські газети: голосом, виконанням, чуттям і розумінням твору та стилю...

Заходимо на перерві за сцену. Дрібна, делікатна, очі блищать, щоби горять переживанням... "Я виснажена..." Не дивуємося. Вкладає в кожне слово розуміння, душу, знання. Вкладає себе. Співає з легкістю, без напруження та форсування. Кожний твір переживає до глибини. Захоплені слухачі Шубертівського концерту оплескували її стоячи, не хотіли випустити зі сцени! Моцарт і Штравс дістали овації... наступного дня після концерту; зустрічаємося з Анною. Хоч кілька коротких питань хочеться дати цій молодій співачці, яку критики Канади називають "одною з найкращих"!

Питання:

Чи Ви випадково пішли студіювати музику, чи чули покликання?

Відповідь:

Одне і друге! 16-літньою почала студіювати спів з Берн Даймантом. Після скінчення середньої школи рік працювала, а тоді вступила на університет. Тому що дуже любила музику, вступила і до консерваторії. Я почала пізно, і не була певна, які будуть висліди. Тому планувала вчити мови в середній школі. На МекГіл університеті я студіювала французьку, німецьку та італійську ^{Газети} та літератури і "файн артс". 4-річний курс скінчила ступенем "Бечелор оф Артс" в 1970 році, тоді скінчила і консерваторію.

Питання:

І як же ж Ви рішилися піти по лінії музики?

Відповідь:

Вже під час студій я діставала багато заохоти у формі нагород та успішної участі в музичних змаганнях. Згадати хоч би змагання Монтреальської Оркестри, які я виграла в роках 1969 та 1971, СВС Фестиваль Талантів та інші. А рішенням був телефон диригента і судді на моїх іспитах: Я думаю, що Ви готові працювати. Спробуйте! Ризикуйте!... і заплану-

ване навчання мов у середній школі ніколи не здійснилося.

Питання:

Значить, варта було ризикувати. Ви задоволені.

Відповідь:

Люблю музику. Але відкрито кажу, це колосальна праця і напруга. З боку воно часто виглядає чарівно: розкішна сукня, повна заля, усмішки, оплески... А в дійсності це праця, посвята. Констиція і елімінація велика. Навіть "Фантастичний" голос це ще не все. Треба мати терпеливість, витривалість і здобути до себе довір'я. Критики вимагають кожного разу більше, публіка кожного разу краще! І я також хочу іти вперед! Тому праця є одною з передумов успіху. І це все я люблю!

Питання:

Чи Ваші виступи є пляновані довший час наперед?

Відповідь:

Переважно. Але буває і так, що запланований артист захворіє. Тоді кличуть в останній хвилині, вимагають, очевидно, доброго виконання, а публіка й не знає скільки мав мистець часу приготуватися... Але і в такому випадку треба дати максимум слухачеві.

Питання:

Було так і з Вами?

Відповідь:

О, так! І то не раз! Наприклад: Джан Вікерс мав виступати 29-го червня в Сент Джан, Нью-Бронсвік. СВС мало цей концерт накручувати для використання по радіо. Мене повідомили день перед тим, що Вікерс захворів. Чи можу заступити? Треба було зложити повну програму, спакуватися, полетіти... Іншим разом диригент Елмер Айселер зателефонував, що завтра його Хор Мендельсона виконує Воґана Віліямса. Солістка Луїс Маршал захворіла. За один день я навчилася новий твір **Дона nobis pачем** і заступила хвору співачку. І в таких власне моментах перекоується диригент, чи імпресаріо, що мистець є відповідальний, і від нього можна сподіватися в кожній ситуації те найліпше.

Питання:

Як часто Ви виступаєте?

Відповідь:

Пересічно 2, 3 рази в місяці, і це вже так 5 років. Але є і виїмкові ситуації. Як от 3-місячне турне по Франції і Канаді, коли в короткому часі треба було проспівати понад 40 концертів. Співала я тоді щодругий день, а часом і щодня.

Питання:

Чи вас це змучує?

Відповідь:

Властиво, більше мене змучує, і в більшому напруженні я є, як довший час не співаю. Часті виступи є психологічною підготовкою до наступних, і легше є тоді координувати пам'ять, дихання і все інше. Так само більше мене втомлює виступ з хором, як сольовий. Як напр. МЕСІЯ, якого вчора співала.

Сидіти на сцені, в горячі чекати на свою чергу, це дуже виснажуюче. Легше співати самому. Тоді забуваю себе і всеціло себе віддаю виконуваному творові.

Питання:

Як Ви вивчаєте твори.

Відповідь:

Студіюю їх, тоді накручую на тасьму, вслухаюся, перевіряю дихання, фрази, далі вправляю і знову себе переслуховую.

Питання:

В яких операх, чи інших музичних творах Ви співали, та з якими диригентами?

Відповідь:

В 1971 році дебютувала в опері **Кармен** в монреальському Плас-Дез-Ар. Головні мої ролі в **"Богемі"** Пуччіні, **"Карміна Бурана"** Орфа **"Ланфан Е Ле Сортілеж"** Равеля в операх Моцарта, 9-ій Симфонії Бетговена, творах Генделя, Баха... Виступала з диригентами Франц-Пол Декер, Зубін Мейта, Маріо Бернарді та багато інших.

Питання:

Чи якийсь композитор написав щось спеціального для Вас?

Відповідь:

Так! СВС замовило у одного з найвидатніших сучасних композиторів Канади, Юрія Фіяли твір для мене. Це є "5 Ukrainian Songs", які я вперше виконувала недавно у Вінніпезі.

Питання:

Яких співаків найбільше любите?

Відповідь:

Тебалді, Шварцкопф, Сузерланд, Кабале, Френі, Елі Амелінг... — тяжко так на скоро пригадати, бо кожний з них має інші вартості, і подобається чимсь особливим.

Питання:

А яких композиторів найбільше любите?

Відповідь:

Тут згадаю головно українських: Скорик,

Косенко, Ревуцький, Кос-Анатольський, Лисенко, Стеценко, Степовий, Данькевич... і взагалі, я дуже багато цікавого довідалася про українських композиторів від Юрія Мазуркевича, як з ним виступала на концерті в Нью-Йорку.

Питання:

Любите співати українські твори? Пригадую, на концерті в Сент Лоренс Сентр; на закінчення програми Ви співали "Дивлюсь я на небо" пояснюючи чужомовній публіці зміст понад-програмового твору.

Відповідь:

Так, залюбки співаю українські пісні і твори українських композиторів, моя любов до них почалася ще на пластових новацьких таборах...

Питання:

Чи Вас українська публіка сприймає інакше, як загальна?

Відповідь:

Ні. Немає різниці в сприйманні. Я співала для української публіки у Вас в Торонті, в Нью-Йорку, Ванкувері, Монреалі... Ні. Сприймають однаково. Важливе є комунікація поміж мною і слухачами, і вибір репертуару має на це певний вплив.

Назагал публіка в Торонті є холодніша, як всюди інде. Перебиваю:

То як же ж Вас деінде приймають, як тут Вас стоячи оплескують, кричать БРАВО і не хочуть випустити зі сцени?

Скромна усмішка і мовчанка є відповіддю...

Питання:

Щось цікавого готуєте тепер?

Відповідь:

Так. **4 останні пісні** Штравса і оперні арії для виступу з Sinfonica Nationale в Мехіко Ситі. Там буду мати кілька концертів, речиталів, виступ в амбасаді і — короткі вакації!

То ж багато успіхів в Мехіко і гарного відпочинку! І Анна Чорнодольська вже в дорозі до Монреалу. Завтра там черговий виступ.

ЦІЛИЙ СВІТ ВЕЛИКА ШКОЛА

Казки для дітей награні на ленті

У виконанні артистки **Катерини Бранки Кривуцької**
Музичне оформлення **Марії Лончини-Лісовської**
Мистецьке оформлення — **Едварда Козака**

Ціна касетки 5.- дол. При закупі 10
і більше примірників 4.-дол. за касетку.

Замовляти:

Головна Управа СУА
UNWLA
108 Second Av.
New York, N.Y. 10003

Zirka Clark
або 27-37 Warwick
Bloomfield Hills, Mich
48013

ВІДІЙШОВ СПОНЗОР

З великим жалем прийняли ми вістку про передчасну смерть бл. п. **Дмитра Ващука**, який помер ненадібно на 55-му році життя, дня 16 листопада 1976 р. у Філядельфії. Похорон відбувся 19 листопада на українському цвинтарі у Факс Чейсі.

Бл. п. Дмитро Ващук був впродовж двох літ — 1975-1976 опікуном, спонзором студента середньої школи в Бразилії Йосифа Харного.

Цією дорогою складаємо дружині покійного як теж сестрі з чоловіком та дальшій родині слова співчуття з приводу такої втрати.

Теодозія Савицька
Референтка суспільної опіки СУА

КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

ОПРАЦЮВАЛА СВІТЛЯНА ЛУЦЬКА-АНДРУШКІВ

УКРАЇНА

• У Києві стоїть двоповерховий будиночок на колишній Маріїнсько-Благовіщенській, а тепер Сакаганській вулиці, в якій проживала Леся Українка з 1899 по 1910 рік. Це тепер музей пам'ятник, який останнього року відвідало понад 35 тисяч людей. Тут зберігаються в первісній стані кімнати, де Леся писала і працювала. В одній з кімнат стоїть піаніно, на якому грала поетеса, в інших — особисті Лесині речі. В цій літературно-меморіальній музеї зберігаються чотири з половиною тисячі експонатів: рукописів, видання її творів, перекладів, музичних зошитів, листів тощо, які розповідають про творчий і життєвий шлях поетеси. Директором музею є Лариса Скрябінська.

• У Львові в обласному відділі Спілки художників України відкрилася особиста виставка художниці **Еллаїди Нейман**. Е. Нейман народилася в селі Устя на Вінниччині в 1926 р., виховувалась в одеській художній школі, а чверть віку уже живе і працює на Буковині. Особливу увагу притягають її картини "Легенда гір", "Біле сонце", "Рідні гори", Карпатські замки", "Край Довбуша", "Вужницькі самоцвіти". Е. Нейман працює переважно в жанрі пейзажу.

• В половині березня ц. р. політ-в'язня **Ірину Стасів-Калинець** перевезли з табору в Мордовії до Львова. Вона була засуджена 1972 року на 6 років таборів і 3 роки заслання. Причина перевезення її до львівської в'язниці невідома. Існує побоєння, що КГБ вживає до неї тих самих метод переконання й тиску, якими впливає на її чоловіка політв'язня Ігора Калинця.

• **Елла Вакуленко**, художник-костюмер в кінематографії була відзначена дипломом "Кращому художнику за кращий костюм 1976 року" за роботу над фільмом "Театр актора" за однойменною повістю Ю. Смолича. Професія Е. Вакуленко — виготовлення костюмів для фільмів, вимагає знання історичного костюма, текстильного виробництва, смаку, і почуття міри. Е. Вакуленко закінчила Московський текстильний інститут. Працює в Київському будинку моделів.

• У київському видавництві "Вища школа" незабаром появиться альбом "Художня вишивка", який підготувала буковинська вишивальниця Олена Гасюк. В альбомі включено коло пів тисячі орнаментів, які представляють понад 130 типів техніки вишивання які зустрічаються на Буковині, Гуцульщині, Волині, Закарпатті, Поділлі. Зразки вишивок збирала О. Гасюк по різних селах України. Завдяки її зусиллям відроджуються тепер напівзабуті способи вишивання, які вона передала учням Вижницької школи прикладного мистецтва, де довгі роки учительювала. Альбом "Художня вишивка" задуманий як посібник для шкіл декоративно-прикладного мистецтва і для народніх вишивальниць.

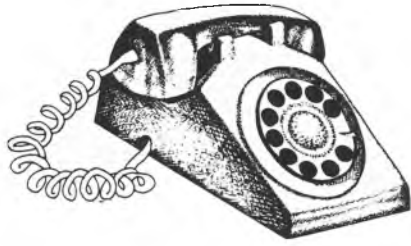
• В лютому ц. р. В Кістовн, США Віра Бриндзей завоювала звання абсолютної чемпіонки світу із швидкісного бігу на ковзках в 500 і 1000 метрових дистанціях. Віра Бриндзей походить з Івано-Франківського. Студіює в Київському інституті фізкультури. Це вперше в історії ковзанярського спорту українка здобула світовий чемпіонат.

КАНАДА

• 26 березня 1977 за старанням Шкільної Ради Квебек відбулася в Монреалі конференція вчителів Монреалю, Лашіну й Оттави. Вчителька Олена Маців виголосила доповідь "Українська мова в передшкіллі". Про українську мову в родинному домі доповідала Текля Мороз. Конференцією керував д-р Юрій Левицький, голова Шкільної Ради на Квебек.

• Валерія Касюрак стала членом Ради Губернаторів Віндзорського університету. В. Касюрак, активна українська діячка, була в минулому членкою канадської делегації до Об'єднаних Націй.

• Вінніпег. У галерії Осередку Української Культури й Освіти відбулася в брезні/квітні ц. р. перша індивідуальна виставка 25-літньої малярки Світлани Мухиної. Вона є абсолютною студій мистецтва Манітобського університету, які закінчила 1975 р. з золотою медалею. Її картини це переважно портрети та мертва природа виконані олійними фарбами або у формі рисунку.

Тільки між нами і телефоном ...

І знову про працюючих матерів

ЛЮБОВ КАЛИНОВИЧ

— Має абсолютну рацію! От як добре вона (хоча й жінка!) підсумувала сучасні проблеми в світі, у вихованні, в моральних вартостях тощо. Жінки такі не мають працювати! Головами родин мають бути чоловіки!

Такі п'яни на адресу статей Ольги Мак ("Свобода") виголошував сусід моєї знайомої пані Люди. Люда спочатку поблажливо всміхалась і потакувала головою. Вкінці думаючи, що це закінчить дискусію (чи переказування думок із статей), вона сказала:

— Так, ця рація є точно з 19-го століття. Всі ці "аргументи" (ними ж вони насправді не є) звучать, як повиривані фрази з якоїсь газетки 8 чи 9 десятиріч тому! Запхайте жінок далі в кухню і всі проблеми світу будуть розв'язані!

— Пані Людо, ми всі мусимо бути свідомі того, яке джерело сучасного низького морального рівня в американськiм суспільствi. Матері на працю, а діти на вулицю — це причина!

Сусід пані Люди був здивований, що його відкриття не прийняла шановна сусідка. А він уже почав навіть вищим почуватися, бо ось думки Ольги Мак поставлять усіх чоловіків і батьків родин на п'єдесталі.

— Дорогий сусіде, можна дискутувати тільки над одною проблемою зараз — інакше витворюється суматоха і нісенітниця. Отже:

— ніхто не оспорював, що мати чи батько (хтось з них) повинен бути з дитиною, поки вона почне ходити в школу. Це стосується до нормальних ситуацій (є ж і виняткові обставини!);

— коли дитина є вже в шкільному віці, не завжди треба комусь з батьків бути в хаті, хіба що є таке бажання. Але тоді вже є чиста совість, що не залишається дитини на чужі руки;

— коли обоє батьків працюють, треба зробити підсумок користей і втрат. Чи ціла родина буде пошкоджена такою ситуацією? Яка буде користь, коли мати (в нас головню цим переймаються) буде працювати?

— чому мати бере працю? Чи тільки для грошей? Чи для того, щоб вийти в світ і черпати щось з нього і для своєї родини (і дітей)? Щоб бути цікавішою людиною? Щоб дати частинку себе спільноті? Є різні праці, навіть фізичні, які дають людині задоволення.

Треба брати до уваги також матерів, які своїми професійними здібностями й освітою можуть

прислужитися спільноті. Крім того, вони можуть задовольнити свій гін до самовияву як повної людини. Одиниці, які не відважуються залишити хату на 5 чи 8 годин на день (коли діти вже в школі), аж поки діти не одружаться, чи не закінчать 18 років — ці одиниці не завжди є щасливими й добрими матерями. Такий стан підсвідомого незадоволення може ще більш негативно вплинути на дітей і на чоловіка. І часто таке трапляється.

Треба брати до уваги і дітей: наскільки вони користають, якщо їхня мати має якесь становище. Звичайно діти гордяться, що їхня мати книговод чи вчителька, адвокат чи лікар. Діти збагачуються знанням і досвідом матерів, а при тому мають їх для себе, коли повертаються додому, чи годину після цього.

Домашня праця може виснажувати працюючу матір. Збірною цілою родина може це робити — для дітей це добра заправа. В нас забагато повирасталало "маминих синочків", що й гудзика собі не пришиють через погорду до такої роботи. Нічого шкідливого для родини нема в тому, щоб прийшов хтось попробирати в хаті. Очевидно, не можна кидати важку домашню працю на жінку, яка працює, так як і не кожний чоловік лазить по драбинах, косить траву тощо, бо має важливіші зайняття, а на таку роботу когось наймає.

З болем ділимося вісткою з українським громадянством, що дня 8. квітня 1977 р. в Кембрідж, Англія, відійшла у вічність

Др. СТЕФАНІЯ з ТУРКЕВИЧІВ ЛУКІЯНОВИЧ
композитор і музиколог

Похорон відбувся 14. квітня в Кембрідж.

Др. Нарциз Лукіянович, чоловік,
Зоя Лісовська-Нижанковська і Др. Святослава Лукіянович-Філіп, дочки,
Олег Нижанковський і Др. Роберт Філіп, зяті,
Роман і Лада Нижанковські, внуки,
Родина в Україні і за кордоном.

Нехай чужа земля буде їй пером.

ІМПРЕЗИ В ДИТЯЧІЙ СВІТЛИЧЦІ

III. ГРАДУАЦІЯ

Градуація — це святочне закінчення Світлички. Діти, що ходили два, або й три роки до Світлички, досягнули відповідного віку і є готові починати нормальне навчання в початковій школі — ґрадувають. Вони прощаються із Світличкою, а діти, що залишаються, разом із ґрадуантами влаштовують святочну програму.

ПІДГОТОВКА:

Зараз після Свята Матері треба починати технічну підготовку ґрадуаційної імпрези. До підготовки належить:

1. Виготовити списки ґрадуантів.
2. Приготувати "дипломи", які мусять бути розмальовані в українському стилі і принадні. Ці дипломи підписує голова Відділу СУА і вчителька.
3. Підготувати ґрадуаційні шапочки, прибрати вишивкою довкруги головки й додати синьожовтий кутасик. Нашивку, що імітує вишивку можна купити за невеликі гроші.
4. Пошити біленькі шовкові пелеринки, довгі до колін і прикрасити довкруги такою вишивкою-нашивкою, як на шалочках. (Після імпрези діти забирають шапочки для себе додому, а пелеринки звертають. Заряд Світлички зберігає їх з року на рік для слідуєчого вжитку.)
5. Виготовити запрошення до: усіх батьків, місцевого Відділу СУА, Окружної Ради СУА, Директора "Рідної Школи", Отця Пароха.
6. Приготувати костюми і інші реквізити до імпрези.
7. Закупити українські букварі як нагороди для ґрадуантів.
8. Порядкувати дитячі альбоми з їхніми ручними роботами.
9. Приготувати предмети — рибки для ставочка.

Ця імпреза вимагає великої підготовки, щоб надати їй якнайбільшої важливості й засвідчити перед громадянством, що основою національного виховання є світличка.

ПРОГРАМА

На програму складається тільки це, що діти вивчали впродовж цілого навчального року, виключаючи усі вірші й пісні Різдвяного та Великоднього змісту. Вибирати тільки вірші та пісеньки, які є ефектовні, рухливі, гумористичні й такі, які діти найбільше люблять і пам'ятають. На підставі того матеріялу треба уложити тему або дві теми й відповідно до того уложити програму, в якій пристосувати костюми або тільки народній одяг з шапочками. Тематами можуть бути: а. "У нашому

городчику". (Всі діти мають різні шапочки, або костюми: квіти, гарбузи, огірочки, морковка, і т. п.) Програма і декорація залі іде в парі з темою. "Котики в школі" — всі діти мають шапочки котиків і така ж сама програма та декорація. б. "На хуторі" — тут теж відповідно до теми, за допомогою уяви вчительки можна продумати дуже цікаву програму. Яка б вона не була, вона завжди мусить мати український характер. Друге, що дуже важливе в програмі це те, щоб вона не була задовга, щоб не перевтомлювати дітей.

ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ:

1. Загальний марш
2. Збірна деклямація
3. Рухова гра — після неї всі йдуть до своїх місць
4. Попис ґрадуантів: виголошування віршів, співання пісеньок.
5. Ілюстрація казки.
6. Загальний марш (колом), після якого ґрадуанти відходять, а решта дітей сідають на пригтовлених стільчиках.
7. Іспит ґрадуантів — ґрадуанти входять з "вудками" в руках, до яких є прикріплені магнети. При звуках машру оточують "ставочок". На даний знак учительки починають ловити рибку. Кожне "ловить" по п'ять предметів, які мусять назвати. (прим. намисто, намистечко, писанка, Шевченко, паска, вишивка, гарбуз, огірочок і т. і.). Предмети можуть бути в оригіналі, або намальовані, з прикріпленими бляшанками або металевими кусками, які магнет може притягнути і тримати.
8. Презентація ґрадуантів і вручення дипломів. ґрадуанти з вудками відходять, щоб надіти ґрадуаційні шапочки та пелеринки, а решта дітей співають якусь пісеньку, або бавляться в якусь улюблену забаву. Учителька впроваджує ґрадуантів при звуках маршу, уставляє в ряд, представляє і просить Директра Рідної Школи або вчительку з першої класи, щоби прийняв їх в ряди учнів Рідної Школи. Пан Директор або вчителька кількома словами вітає ґрадуантів. Після цього голова місцевого Відділу СУА вітає їх із закінченням Світлички, вручає дипломи і нагороди у формі українського букваря з відповідними дедикаціями. Відпоручниця Окружної Ради СУА, УККА і Отець Парох ґратують дітям, подаючи їм руку й вітають двома-тьрьома реченнями їхніх батьків з успіхами дітей.

Діти вручають квіти пані учительці зі словами "Дякуємо". Загальний знімок. Перекуска. Стіл для ґрадуантів прибраний квітами й українськими прапорцями. Столи для гостей та решти дітей і батьків — тільки квітами.

Це опис тільки однієї з відбух ґрадуаційних програм. Кожна вчителька має свої пляни, думки і фантазії. Треба тільки відповідно їх використати, а ефект завжди буде запевнений.

Докінчення на ст. 22

Обрядове печиво.

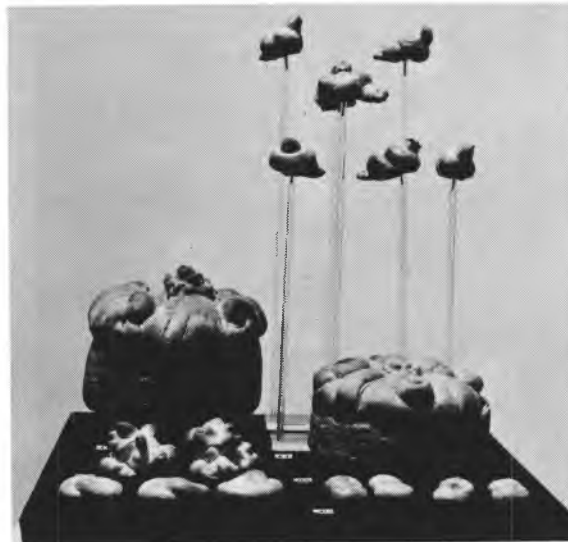
Хліб відігравав важливу роль в житті українця від народження до смерті, в буденнім житті і на святі, при праці і при відпочинку, в горю і при добрій долі. З хлібом народ дякував Господеві за добра і з хлібом теж благав ласк Божих. І не диво, бо народ вірив, як каже приказка, що "всьяке добро за хлібом".

На весні Український Музей проголосив конкурс на обрядове печиво, в результаті чого була зорганізована виставка усього присланого печива в Музеї.

Різдвяні колачі зі села Угринів, повіт Сокаль. За вказівками Палашки Костюк пекла Ірина Кашубинська з Клівленду.

Christmas breads "Kolachi" from the village of Uhryniv, Sokal area.

Світлив Володимир Грицин

Дрібне печиво: пташки, крендлі, шшечки. Пекла Ірина Кашубинська, Стефа Сікора. Дві паски з села Остроське, Херсонська область. Пекла Лукерія Романівна Дяченко з Філядельфії

Baked items for children: birds, twists, cones and two Easter breads "Paska".

Easter bread "Paska" from the village of Pidzaharych, Hutzul region.

Паска зі села Підзагарич. Гуцульщина. Пекла Ірина Ткачук з Нью-Йорку.

Паска з найбільш вживаними символами. Пекла Ірина Кашубинська з Клівленду.

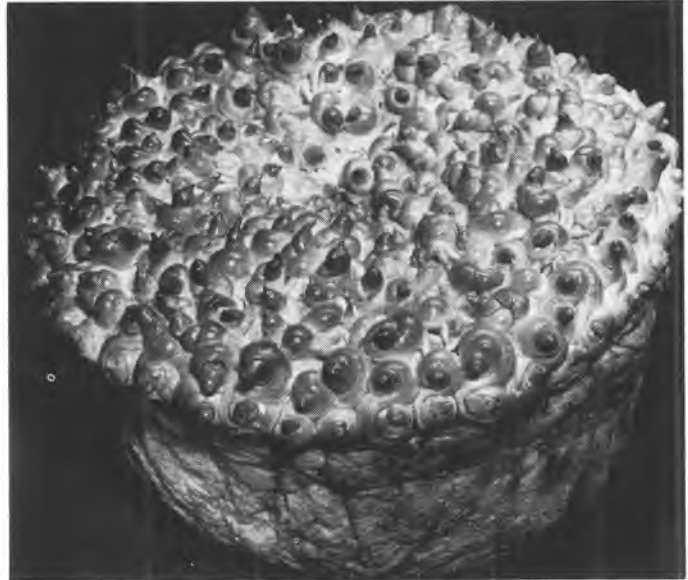
Easter bread "Paska" with traditional symbolic designs.

Весільне печиво

Коровай це головний ритуальний хліб українського весілля. З короваєм пов'язана велика кількість магичних ритуалів, які є оспівані та пояснені піснями під час його виготовлення та розподілу.

Дивень з Полтавщини. Пекла Софія Данилович
Wedding bread "Dyven" from Poltava region.

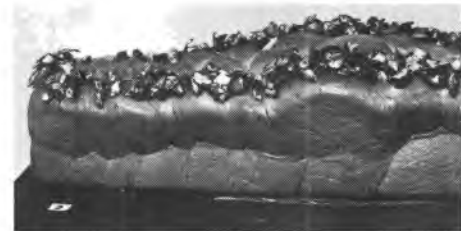
Коровай зі села Підгороддя повіт Рогатин — виконала
Олеся Порохняк, Кліфтон, Н. Дж.
Wedding bread "Korovai" from the village of
Pidhorodiia.

Коровай. Зі села Хватів виконала Ярослава Кукіль з Гарт-
форду.
Wedding Bread "Korovai" from the village of Khvativ.

Золотая кочерга піч загребла,
Шовкове помело піч замело,
Срібная попата сажала
Молода Маруся виймала.

Спечіть мені коровай красний,
Як на небі місяць ясний.
Спечіть мені шишечки красні,
Як по небі зіроньки ясні,
Спечіть мені коровай з шишками,
Бо вже мені розлука з дружечками.

Весільний хліб "стручень" і колачі з села Шешори
Гуцульщині. Виконали Анна Василячук і Параске
Олексюк.

Коровай. Виконала Іванна Клим. *Wedding bread "Korovai".*

Ой раю наш раю,
Славний наш короваю,
Тобі музики грають,
Хорошенько співають.
На тобі квіти,
Щоб любилися діти.

В Коломиї на ратуші
Бубни б'ють,
Іа в нашій молодій
Дерецьце в'ють.
Ой від спада до вершечка
Ялина,
Іа на самім та й вершечку
Калина.

Благослови, мій батеньку, благослови!
Із котрого дерева вільце ізвить?
Із ялини дитя моє із ялини,
Із червоної дитя моє із калини.
Із хрещатого та барвіночку,
Із запашного та василечку.

Піч наша усміхається,
Короваю сподівається.
Пече моя пече,
Чи хороший коровай спечеш?

Весільне деревце. З села Шешори на Гуцульщині. Виконали Анна Василяшук і Параскевія Олексюк.
Wedding tree from the village of Sheshory, Hutzul region

Коровай. З околиць Перемишля виконала Анна Поліщук з Балтіморю.

Wedding bread "Korovai" from the vicinity of Peremyshl.

на
вія *Wedding bread "Strutsen" and bread rings "Kolachi" from the village of Sheshory, Hutzul region*

"Книги морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,
Той, хоч труду мав досить,
Дивні перли виносить."

В цьому короткому віршику наш геніяльний поет і письменник Іван Франко схарактеризував велике значення і важливість книжки.

В сучасну пору не можна уявити собі культурної модерної нації без книжки, тому й вартість доброї книжки не може заступити ані радіо, ані кіно, ані телевізія.

Добра книжка — це найліпший приятель, найкращий учитель, ширий дорадник.

Славний англійський поет Мілтон сказав: що "знищити добру книжку, це майже те саме, що вбити людину!"

Яким великим заборолом проти русифікації в Україні є українська книжка, свідчить це, що там ворог нещадно палить вогнем великі українські книгозбірні з безцінними тисячолітніми вартостями людського ума, а за любов до рідного слова і книжки — запроторює наших культурних діячів у далекі Сибірські Тайги, жакливі тюрми чи психіатричні заведення.

Не менше важливу роллю відіграє українська книжка на еміграції, у вільних країнах нашого поселення, зокрема проти асиміляції нашої молоді, для якої, за словами філософа Платона, треба "дуже дбайливо добирати відповідну літературу."

На жаль, часто ця наша недоцінена і призабута книжка лежить довгі роки припорошена пилом на полицях книгарень і не знаходить покупця ні на дитячу літературу, ні на твори для дорослого читача.

Щоб заохотити та зацікавити українську спільноту книжкою, вирішено організувати по наших громадах книголюбів, поширюючи таким чином любов до книжки, а водночас піддержувати морально і матеріально наших письменників на еміграції.

З ініціативи Світової Федерації Українських жіночих організацій СФУЖО постали 1956 року на терені США і Канади Гуртки Книголюбів; кілька в США, що діють при Окружних Управах СУА, а кілька при жіночих організаціях у Канаді.

Душею Гуртків Книголюбів у США

Марія Харина.

Maria Charyna

стала колишня членка культурно-освітньої Комісії СФУЖО, велика любителька й ентузіястка книжки — Наталка Чапленко, яка доклала багату працю й зусиль, щоб такі Гуртки зорганізувати. В Канаді започаткувала організування Гуртків колишня голова СФУЖО — покійна Олена Залізник. Очевидно, що це мале число гуртків далеко не вистачає, і тому не можна вповні сповнити своєї відповідальної ролі.

Ціллю і завданням Гуртків Книголюбів є — популяризувати українську книжку і її автора, допомагати видавництвам у поширенні книжок та інформувати не лише круг ширшого українського громадянства про літературні новинки під час літературних вечорів, але також деякі твори наших письменників, переложені на англійську мову, передавати до місцевих американських книгозбірень, щоб познайомити чужинецьких читачів з українською літературою та правдою про Україну, яку так часто спотворюють наші вороги. Згідно з правильним організацією Гуртків повинні займатися референтки жіночих організацій в кожній місцевості.

Гурток Книголюбів повинен мати не більше як 12 — 15 членів, щоб дати їм змогу в призначеному часі висловити свої думки щодо прочитаної книжки.

До гуртка можуть належати не лише членки різних жіночих організацій, зокрема СУА, але й ті жінки, які себе ніде не визначили.

Праця в гуртках дуже цікава й корисна.

Управа гуртка звичайно складається з: голови, секретарки, а часто і з літературного дорадника.

Сходини гуртків відбуваються за домовленням членів, звичайно раз у місяць, і на них членки обмірковують прочитану в даному часі книжку, під різними аспектами та висловлюють свої думки. В деяких гуртках секретарка записує їх і прочитує на чергових сходинах. Вона є теж у постійному контакті з письменниками і видавництвами книжок, замовляючи в них книжки та висилає своїм членкам. Гроші на покриття висилки книжок і кореспонденцію деякі гуртки одержують зі скромних прибутків Літературних Вечорів.

Книжкові видавництва дають завжди гурткам від 10-15 відсотків знижки за закуплені книжки.

На сходинах прочитується також автобіографії письменників і фахові рецензії на книжки, що появляються на сторінках нашої преси чи журналів. Сходини стають більше цікаві, коли в них бере участь запрошений письменник, якого книжку обмірковується.

Гуртки можуть влаштовувати самостійно або з іншими організаціями Літературні Вечори, при чому членки можуть підготувати виставку творів даного письменника і там же розпродувати його видання.

Кожний гурток діє на індивідуальній базі, як членкам є найдогідніше й найкорисніше.

До створення Гуртка Книголюбів треба одну чи дві особи, які були б справжніми любителями-ентузіястками книжки, дорожили нею та високо цінили письменників і їхній вклад в українську культуру.

Для прикладу можна сказати (в скороченні) про діяльність одного з найдавніших гуртків книголюбів, заснованого з ініціативи інж. Лідії Дяченко, гуртка у Філядельфії. Його першою головою була покійна Ольга Фацієвич, а опікункою сл. п. письменниця Ярослава Острук. На сходинах членки читають вибрані поезії чи уривки з повістей, а часом голова гуртка (якою після смерті сл. п. Ольги Фацієвич є досі її дочка Марія Харина) подає огляд замітніших видань, чи

*примітка редакції

Докінчення на ст. 22

Вісті з Централі

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ"

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

ДО КІНЦЯ КВІТНЯ 1977 ЗЛОЖИЛИ:

Окружні Управи і Відділи СУА	36,300.28 дол.
Поодинокі особи	6,492.39 дол.
Разом	42,792.67 дол.

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж." ВПРОДОВЖ М. КВІТНЯ 1977 Р. НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ: ВІДДІЛИ:

50 дол. — 28 Відділ — Ірвінгтон
Пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

25 дол. — 20 Відділ — Філядельфія.
Пожертву проголошено в листі "Замість квітів".

20 дол. — 33 Відділ — Парма, О.
Пожертву проголошено в листі "Замість квітів".

850 — 9 Відділ — Бінгемтон.
Пожертву проголошено в листі "Замість квітів"
Разом 103.50 дол.

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

20 дол. — пожертву проголошено в листі "Замість квітів"

6 дол. — Стефанія Джон — Бала — Цинвик, Па.
Разом 26 дол.

Поля Книш
фінансова секретарка

XVIII-ТА КОНВЕНЦІЯ СУА

Екзекутива Союзу Українок Америки повідомляє, що згідно рішення Головної Управи СУА від 4-го жовтня 1976 р.

XVIII-ТА КОНВЕНЦІЯ СУА

відбудеться в днях, 27, 28 і 29-го травня 1978 року в Нью-Йорку в готелі Статлер Гілтон.

Конвенцію підготовляють дві Округи — Нью-Йорк і Нью Джерсі. Екзекутива СУА покликала Конвенційний Комітет, який очолила Марія Томоруг, буваша голова Окружної Управи Нью-Йорк. Ольга Гнатейко, голова Окружної Управи Нью Джерсі і Ірина Куровицька — заступниця голови.

Екзекутива СУА

НА СТИПЕНДІЙНУ АКЦІЮ СУА ВПЛАТИЛИ В БЕРЕЗНІ 1977.

По 400.00 дол.:

Сестрицтво П.Б.М. при Укр. Кат. церкві св. Андрея, в Сіднеї, Австралія

По 350.00 дол.:

Омелян і Марія Лесюк, Льорейн

По 300.00 дол.:

Др. Дарія Дубас — Войтина, Парма

По 200.00 дол.:

Елмер і Ольга Берчі, Бофало, др. Богданна Салабан — Гайнс, Бофало, інж. Михайло і Надія Пікаси, Бофало, 49 Від. СУА, Бофало — (збірна, на неї впустили: по 100.00 дол. Оксана Салдит, по 50.00 дол. Тетяна Душенко, по 20.00 дол. Марія Вайда, Текля Мандзій; по 10.00 дол. Марія Паньків.) М. і С. Янковські, Вінніпег, др. Мира і інж. Лев Сагайдак, Парма, 22 Від. СУА, Чікаго (з рамени Сусп. Опіки), 22 Від. СУА, Чікаго (уфундували членки Від.), 101 Від. СУА, Чікаго

По 150.00 дол.:

Іван і Марія Горбачук, Бофало, др. Н. Теревус — Кмета, Йонкерс, др. Роман і Лідія Смик, Ковл Сіті, Неоніля Кліш, Філядельфія, Оксана Поритко, Філядельфія, Марія Галун — Блук, Денвер, Олекса і Іванна Чайка, Парма

По 100.00 дол.:

Др. Евген і Неоніля Стецьків, Тонаванда, Михайло Кладочний, Бофало, др. М. С. Іваницький, Роміовіл, Марійська Дружина Жінок, Вашингтон

По 75.00 дол.:

Проф. Юрій і Ірина Лаврівські, Тонаванда, др. Михайло Сайкевич, Егертсвіл, др. Роман і Богдана Топольницькі, Віліямсвіл

По 40.00 дол.

Володимира Михайлів, Честер (рата на стипендію)

По 5.00 дол.:

Ілза Р. Катц, Філядельфія — в пам'ять бл. п. Михайлини Чайковської

Разом 4.570.00 дол.

Переписку призначену для пресо-вого референта просимо присилати на адресу СУА — 108 Друга Ев. Нью-Йорк 10003

КРАМНИЧКА ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

203 SECOND AVENUE · NEW YORK, NEW YORK 10003

Крамничка і Музей відкриті:

середа год:
п'ятниця:

1-5
3-7

субота:
неділя:

1-5
1-5

До підготовки імпрези в Дитячій Світличці конечно треба попросити мамів і батьків, щоб допомогли пошити костюми, приладити деякі реквізити, перекусити. Вони це дуже радо роблять, бо це ж для більшої радості й успіхів їхніх дітей.

Р. С. З практики знаю, що всі діти, які покінчили Світличку на 5 році життя, дуже гарно дають собі раду в першій класі Рідної Школи, зараз після літніх вакацій. Тому треба їх одразу вписати до української школи.

Листування

Редакція "Нашого Життя" одержала листочок без наголовку, але з адреси на коперті та із змісту догадуємося, що він відноситься до нас і містимо його дякуючи за те, що нам звернули увагу на очевидну помилку.

Зоя Когут (або друкарня-примітка редакції), помилилася, коли написала: що "була на виставці картин Левицького, Репіна, Брюллова й **Азовського**". ст. 12 "Нашого Життя" за березень, 1977 р. То не була картина Азовського, але **Айвазовського**.

6/IV.1977 р.

Петро Мегик

Докінчення. КНИГОЛЮБИ

коли призбирається більша кількість книжок, передає їх до книгозбірень Пласту, СУМ-а а чи пересилає до Бразилії. Подаровано місцевим публічним книгозбірням історію України англійською мовою о. д-ра І. Нагаєвського. Гурток зокрема присвячує багато уваги книжкам "Самвидаву" які перевидає видавництво "Смолоскип". Влаштує теж Літературні вечори з участю авторів. В часі свого існування гурток придбав 1300 книжок.

Гуртки Книголюбів поширюючи наші літературні твори допомагають теж письменникам, які не тільки самі творять серед несприятливих умовин, але й дуже часто самі покривають кошти видання своїх книжок.

УВАГА

Звертаємо увагу і пригадуємо, що за поміщення текстів при датках на різні цілі (за винятком Пресового і Запасного Фонду "Нашого Життя") треба вплачувати: за 3 рядки 3 дол., за кожний дальший рядок 1 дол.

Адміністрація "Нашого Життя"

УСМІХНИСЯ

ДИТЯЧА ЛОГІКА

— Петрусю, але ж твої руки жахливо брудні — зганив батько сина
— Сподіюся, що ти не сядеш до обіду з такими руками.

— Так, тату, але я інших рук не маю.

СПРОСТУВАННЯ

В журналі ч. 3 — березень 1977 р. на стор. 33 подано ... в пам'ять Іванни Бенцаль — Марія і Володимир Білик, має бути ... **Галина і Володимир Білик**. В тому ж числі стор. 36 подано — Замість квітів на могилу бл. п. Василя Солодухи, мужа нашої членки має бути **батька нашої членки**.

НІЧОГО НОВОГО

— Чи ти читав, що тепер винайшли таку машину, яка все пізнає, коли хтось бреше?

— Нічого надзвичайного — з такою машиною я вже майже десять літ жонатий.

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ

РОЗВ'ЯЗКА З ПОПЕРЕДНЬОГО ЧИСЛА:

	1	2	3		4	5		6	7
	С	О	К		Т	І	К		Р
8	П		9	К	О	10	С		11
						М	І	12	Д
13	У	14	Р		15	Р	О	16	Т
								17	Т
								18	И
								19	Т
19	П	Е	20	С		21	Н	І	22
								23	С
								24	К
								25	А
								26	Т
								27	Н
								28	И
								29	Р
								30	К
								31	О
								32	А
								33	Р
								34	І
								35	В
								36	М
								37	С
								38	А
								39	К
								40	Д
								41	И
								42	В
								43	Д
								44	И
								45	Р

ЧИЇ ЦЕ РЯДКИ?

Любителям поезії не трудно буде розшифрувати чиї це рядки, бо все це із віршів передових українських поетів, та ще й жінок!

1. Де тії струни, де голос потужний,
де тее слово крилате,
щоб заспівали про се лихоліття,
щастям і горем багате?
2. Толчуть ноги радісно і струнко
Сонні трави на вузькій межі.
В день такий — віддатись поцілункам!
В день такий цілим надхненням жить!
3. Розкидані друзі по світу,
як зорі по ясному небу.
Неждані листи і привіти
промінням доходять до тебе.
4. Час цідить пісок з долоні в долоню,
і смерть може стукнула легко об утїбу
гілкою чорних акацій.

ТІТКА АМЕРИКА

переклад Марії Струтинської

Marie Halun Bloch: Aunt America.
New York: Atheneum 1963
Copyright 1963 by Marie Halun Bloch

З нинішнім числом починаємо друк повісти Галун Блак у перекладі письменниці Марії Струтинської. Про авторку писали ми в ч. 7 Нашого Життя за 1976 рік (інтерв'ю Марти Тарнавської). Ця книжка вийшла у В-ві Атенеум, від якого ми одержали дозвіл на друк. Сподіваємося, що наші читачі з приємністю зустрінуть цю повість.

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ЗВИЧАЙНИЙ ДЕНЬ

День почався для Лесі, як кожний інший. Вона піднялася з постелі у світлиці, де спала разом зі своєю маленькою сестричкою Анею і, ще запоморочена від сну, не поспішаючи вдяглася у півсвітлі вчасновесняного ранку. У кухонній кімнаті, єдиній, окрім світлиці, кімнаті хатини, вона привіталася з мамою і випила горнятко гарячого чаю. До чаю молока не було, але, як звичайно, мама врізала їй добрий кусень хліба.

Після сніданку Леся стояла перед дзеркалом у світлиці, тоді, як мама заплітала їй темне, рівне волосся у дві невеликі коси. Вона завжди вміла пов'язати кожну з них білою стрічкою так, що вони виглядали з-поза її вусок наче дві квітки.

Леся дивилася своїми карими очима на свій образ в дзеркалі неохоче. Її носик здавався їй закороткий. Це тому, що він кінчиком злегка піднімався вгору. Її борідка й уста були ніжні, як у мами.

Тепер Леся приглянулася в дзеркалі до мами. Вона чула від дорослих, що мама була колись найкращою дівчиною в містечку. Лесі не було легко повірити цьому. Хоча на маминім овальнім обличчі не було багато морщин, його зів'ялий вигляд зникав тільки тоді, коли вона сміялася.

Коли мама нарешті поклепала Лесину голівку, Леся натягла на плечі шкільну торбу і вийшла. Надворі сонце світило слабо крізь ранковий туман, що висів над українським містечком. Низька горбовина подорозі з їх хати була ще руда від зими, а яблуні, що там росли, виглядали мертві. Важко було повірити, що в травні, через два тільки місяці, ця горбовина буде рожево-білою гущавиною, святковою від цвітіння, як наречена. Іти тоді крізь цей сад було, неначе б іти в іншому світі.

На дерев'яному мості над потоком, що плив через містечко, Леся, як звичайно, зупинилася. Вона зависла на поруччі і дивилася на таючі крижини, як вони пливли під мостом і далі вниз до каналу, що вився через поля.

Під мостом, між його кам'яними стовпами і дерев'яним в'язанням був таємний виступ, куди, якщо ви були зручні, ви могли заховатися від усіх. Нахиливши голову поза виступ, ви могли перебути

там корисно усе пополудне, спостерігаючи біг води, щораз інший і завжди той самий.

Піднявши голову, Леся шукала очима поза далекими полями, поки лобачила великого дуба Солодкої Левади. З мосту можна було бачити тільки вершок цього достойного дерева, на другому кінці містечка. Він ріс у дворі колишнього дому їх родини.

Інші жили там тепер. Він належав їх сім'ї ще довго до того, поки Леся народилася, багато довше, як її одинадцять років. Інколи її мандри провадили її попри Солодку Леваду, а тоді вона пильно дивилася на будинок, ніколи не зупиняючись. Три чи чотири сім'ї жили там тепер. Перед домом куці здичавіли. Тільки старий дуб стояв у своїй давній гідності.

Недалеко від нього був інший, ще старіший дуб. Він ріс біля старої дерев'яної церкви, що належала до міста від його закладин, ще в тринадцятому сторіччі. Молодь, так чула Леся від старших, мала звичку збиратися під цим старим дубом у літні вечори, співати й веселитися там до півночі. Ніхто не ходив туди тепер. Стара церква стояла запущена, а люди ходили до новішої.

"Гей, Лесю!" чийсь голос перебив її маріння. "Ти спізнилася до школи!"

Це був Михась. Він протупотів мостом попри неї, вимахуючи своєю шкільною торбиною і зникнув унизу вулиці. Леся волілася своєю дорогою, виминаючи калюжі танучого снігу.

Вона не дуже любила школу. Тільки в голосному читанні вона часом діставала "5" — найвищу оцінку в науці. Її вчителька часто говорила, що коли б вона збулася трохи своєї несміливості, вона заслуговувала б кращі ноти. Але звичайно Леся була зовсім задоволена, залишаючи іншим бути першунами.

Цього дня Леся була в школі ні добра, ні погана. Якщо вона вважала, що діється в класі, вона добре відповідала. Але не один раз, як це було з нею часто, вона дозволяла своїм думкам нести себе поза шкільну кімнату, а тоді здригалася, почувши голос вчительки, що її викликав. Звичайно, деякі діти дразнили її тихим іржанням, зловивши її на цьому.

Це був такий звичайний день, він уже майже кінчався без якоїсь особливої події. Після науки Леся спинилася ще трохи, щоб пострибати зі своєю найкращою приятелькою Марією по плитах тротуару за камінцем.

Леся тільки скінчила свою чергу, як надійшов Голова Міськради. Хоч він керував тут ними всіма, він був між ними чужий. Насамперед, його найменувала якась далека влада, як такого, що надається головувати над ними. Не залишилося нічого іншого, як вибрати його. І так сталося.

Він сидів у своїй канцелярії в білому домі на

майдані всередині міста і рідко з'являвся на вулиці. Аж несподівано, він прийшов сюди; і, що ще дивніше, коли він наблизився до них, він пристав. Леся відчула, як вона вся всередині зіщулилася. І хоча Марія гралася далі, Леся була певна, що вона також не почуватиметься вільно. Леся продовжувала дивитися на тротуар, наче б вона була зайнята грою.

Голова стояв хвилину і приглядався, а нарешті спитав: "Граєтесь стрибанки?"

Хоч він говорив по-російському, як завжди, дівчата розуміли його. У школі бо, попри науку в рідній мові, вони вивчали російську — мову влади.

"Так" вони відповіли в один голос його мовою. "Ми граємось стрибанки".

Він звернувся до Лесі. "Ти не була ще дома від кінця навчання?"

У Лесі занудило в шлунку. Хвилину вона дивилася просто в обличчя чоловіка, щоб вичитати, що там було. Він посміхався. "Ні", вона сказала.

Ще всміхаючись, він повернувся відходити. Леся обережно дивилася на землю, поки не була певна, що він їх проминув, а тоді повернулася і дивилася, як він віддалювався. Чому він поставив їй таке питання? Чого він посміхався? Чому він, узагалі, говорив до неї?

Марія раптом схопила свій камінець і сказала: "Я йду додому".

І тут же вона полетіла вниз вулицею, а її жовта бинда на чубку голови скакала сюди й туди, у такт її бігу.

Леся повернулася й побігла в протилежний бік. Біля мосту її перестрів Михасів батько. Вітаючись з

нею, він широко всміхався. Тепер Леся сповільнила ходу. Чому це люди всміхалися до неї так особливо?

РОЗДІЛ ДРУГИЙ

ЛИСТ З АМЕРИКИ

Коли Леся наблизилася до їхнього дому, вона побачила свою малу сестричку. Аня мусіла чекати на неї, тепер бо вона вибігла з воріт і поскакала вниз вулицею, щось викрикуючи. Коли вона досягла Лесю, вона обняла її за стан і защебетала: "Тітка Америка приїжджає!"

Леся сміялася. "О, ти гусочко! Такої особи, як тітка Америка, немає".

Вона взяла Аніну руку і разом вони перебігли ворота, двір і вбігли в хату. Коли вони бігли до кухонної кімнати, Леся здивувалася, знайшовши там двох чи трьох сусідів.

І, стоячи тут же за дверима, був дядько Володко. Це було таке дивне, що Леся раптом спинилася. Хоч він був батьків брат і жив поблизу, вона не пам'ятала, щоб він будь-коли бував у їх домі. Цього, очевидячки, ніхто й не сподівався.

Його кругле, добродушне лице роз'яснила усмішка, коли він її побачив. Він простяг руку й поклав її на Лесине плече.

Лесин батько, високий і худорлявий, спершись на холодну піч, читав з паперу, що держав у своїй великій, спрацьованій руці. "Я бажаю Вам і Вашій родині доброго здоров'я і цілую Вас усіх. Тітка Лідія".

Продовження буде

Фонд для видання літературної спадщини Богдана Кравцева

Як повідомляла преса, після смерті Богдана Кравцева друзі, знайомі й любителі творчості покійного поета склали пожертви на фонд видання його спадщини. В тому ж часі створилася тимчасова Кураторія фонду, яка згодом оформилася в складі: Яків Гніздовський, Антін Драган, Уляна Дячук, Григорій Костюк, Володимир Кубійович, Микола Лебедь, Омелян Пріцак, Мирослав Прокоп, Роман Рогожа, Богдан Рубчак, Юрій Стефанік, Остап Тарнавський, Юрій Шевельов.

На нараді Кураторії 8 червня 1976, однозгідно рішення запросяти Богдана Бойчука впорядкувати й зредагувати літературну спадщину поета. А для реалізації видання зібраних творів Б. Кравцева покликано діловий комітет, який 9 лютого ц. р. оформився в складі: Микола Лебедь — голова, Антін Драган — преса й інформація, Уляна Дячук — скарбник, Роман Рогожа — секретар і адміністратор.

Кураторія повідомляє, що із запланованих трьох томів поетичної й літературної спадщини Б. Кравцева, перший том — повна збірка поетичної творчості — вже зданий до друку. Другий том — наукові й літературознавчі праці — буде готовий наприкінці цього року, а третій — переклади поезій — в основному вже зредагований і може бути відданий до друку в 1978 році, якщо будуть фонди. Всі три томи впорядкував і зредагував Богдан Бойчук.

Члени Кураторії звертаються з проханням до як-

найширших кіл нашого громадянства в усіх країнах поселення допомогти зреалізувати видання запланованих трьох томів шляхом передплати й додаткових пожертв.

Висловлюємо щире подяку всім, що досі склали пожертви на цей фонд, і повідомляємо, що список усіх жертводавців буде своєчасно проголошений.

Прохаємо пресу передрукувати це наше повідомлення, а громадські організації та установи розповсюдити його серед своїх членів.

Передплата за всі три томи творів Б. Кравцева — 25 дол.
Передплата за поодинокі томи:

I том (Поезія), 384 стор.	— 12 дол.
II том (Наукові й літературознавчі праці), 350 стор.	— 12 дол.
III том (Переклади), 200 стор.	— 6 дол.

Усі томи в твердій обкладинці.

Передплату і додаткові пожертви просимо надсилати на адресу скарбника фонду:

Ulana Diachuk
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

/—/ Микола Лебедь
Голова

/—/ Роман Рогожа
Секретар

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXIV

MAY

No 5

Editor Marta Baczynsky

MARTA BACZYNSKY

The Working Mother — to be or not to be.....

Pro's and con's on the subject of the working mother have been with us for a long time. As a matter of fact it has been kicked around so much by experts, semi-experts and a whole lot of opinionated people, that by now it is a dilemma for all of us.

There are, however, three points which one would well bear in mind, according to this one woman's opinion. The primary point and the one which for all intents and purposes originated the "working mother" is our economic situation. An average family of say four, finds it increasingly difficult to make ends meet with only one person working. (There are of course people who make a lot of money, and they do not enter into this discussion). Parents who wish to send their children to college are stunned by the staggering costs of today's education — an average of \$4,500.00 — tuition and boarding per student per year. It hardly seems necessary to go on and on listing all the other outlandish costs which beset us at every turn every day. Therefore, it is not unusual to find that more and more women, mothers of school age children, are joining the labor market to help support their families.

The second point in this issue is self realization — or self fulfillment — a right and privilege of every woman. It is sad to realize, how until recently, society had fitted neat little roles for women to play; A woman was a daughter, until she married, then she became a wife and eventually a mother....AMEN. Today women are reaching out into all fields of social structure, holding key posts in government, industry and arts. And the marvelous thing is that many of them are achieving their success with the help of their families, husbands, parents and children. Self-realization is the key to inner happiness, to peace of mind to pride in oneself; Many women find this in the home, in raising a family. Many do not- they must seek it in various professional endeavors outside the home.

One can almost see the impatience of the "hawks" (critics of working mothers) to start a parade of how much sacrifice a family must make for a mother who say, wants to be a lawyer. But "hawks" one has to say, what is life but a game of barter. What a marvelous education for children who learn early to contribute their part of this unit we call a family so that a mother can achieve her dream, while she helps them to achieve theirs. There is no better teacher than pressing necessity and no greater reward than the fruit of ones own labor.

In the aftermath of World War II our parents labored hard to build an existence in America. They vowed, as those before them, who have undergone a holocaust, that their children will not have to work as hard as they did. We, their children had it pretty soft. Our children have it super soft. Instead of responsibilities, we give them all sorts of lessons (we are all extremely cultural minded), and tell each other that there is no need to teach them the real facts of life- they will learn soon enough when they grow up. Unfortunately, in many cases by then it is too late.

A child in a family of working parents sees his share of family responsibility as a necessity to the smooth operation of his home rather than a set of chores to keep him out of trouble or give him something to do.

The third point on this theme is education. It is hardly logical to guide a girl through 16 years of school, programming her for a maximum involvement in the field of her interest and then should she marry and have children, be totally shocked that she, after two or three years of stay at home motherhood, becomes discontent, boared and unhappy.

The education of a young girl years ago was geared toward motherhood. She therefore contentedly assumed her role when the time came. Today, diversified interests can tear a woman to pieces. In many instances she wants a family and above all to do well by her husband and children, yet she also wants to see the years she spent in school bear fruit for her own self-realization and for the benefit of her family. For this, in many cases, the young woman is labeled as a "bad mother" or one who wants to "run around". if she goes to work, by the same people who will insist that she give her daughter the same educational opportunities as she will give her son. And so the vicious circle will start all over again.

One wonders if perhaps schools should offer a degree in "motherhood". Perhaps that will guarantee a contented woman who can become a good mother. Or is it the other way around.

The above discussion is but one more opinion in this controversy of the working mother. There really is no solution. In this no rules can be made and no judgments can be passed. If one wants to score points for one side or another one must study case by case, family by family.

Many women are mothers, some by choice some by chance. Some like it, some don't. Some realize the enormous responsibility of bringing children into the world, others don't. Women who stay at home till their children marry are not all necessarily good mothers, nor all who work all their lives are bad mothers. Behind the mystical curtain of motherhood hide many wonderful courageous acts of unselfish love as well as many sins, grievous sins committed in that name. But that is life.

Our life on this earth is shaped by everchanging social and economic situations to which we must adjust if we are to survive. Many times it depends on radical means. The best we can do is not to pass blind judgments but to analyze situations, present possible alternatives and above all — try to understand.

A letter to our museum

c/o Marie Schust — Museum Director
April 20, 1977

Dear Marie:

The experience of visiting your Ukrainian Museum was most interesting. You have done marvelous job as director, in setting your displays, your store, your equipment for showing films, and escorting people throughout the museum areas.

I want to personally thank you for your gracious guidance in the museum and for the lovely refreshments, the hospitality that was extended to us, and for making it possible for us to experience the folk art of the marvelous Ukrainian people.

I treasure my book of Ukrainian Easter Egg designs. When I saw the film and how the designs were made, I simply marveled at the skill and the intricacy of the designs that can be created so beautifully by your experienced arts in this field.

As we are just designing our museum for the Mormon Church in Salt Lake City, I am just a little aware of the great effort you have put into that lovely facility.

Again, I wish to congratulate you on a great job well done and thank you for a lovely afternoon.

Very sincerely,

(Mrs.) Florence S. Jacobsen
of the National Council of Women
and Curator of the Mormon Church.

Florence Jacobsen — curator of the Mormon Museum visiting Ukrainian Museum & museum guide I. Wolosansky

Ukrainian Museum In The News

The Easter program at the Ukrainian Museum was extensively covered by the news media of the metropolitan area. The coverage was diverse, ranging from information being transmitted on the electronic newsboard at Times Square, to a write up in the "Goings on about Town" section of the prestigious "New Yorker" magazine.

Television coverage included WNBC's "The Sunday Show" moderated by Ponchitta Pierce, WABC's "Eyewitness News" with Anna Bond the ABC "Community Bulletin Board" and WPIX's "New York, New York" and "Black and White Ethnic Neighborhood Journal".

This Easter exhibit was written up in such weekly magazines as "Cue", "New York", "The New Yorker", as well as magazines serving New York's tourist trade: "Host", "The New York Visitor", "Where", and New York City's Convention and visitors spring bulletin, "New York in the Spring".

The most extensive coverage was given by newspapers, with a total of 31 articles and feature stories. Among the New York papers which covered the exhibit were the "New York Times", "New York Daily News", "New York Post", "Newsday" (Long Island) "The Villager", "Village Voice", "Gramercy Herald", "Our Town", "Town and Village", "Senior Summary", "Staten Island Advance" and of course the Ukrainian "Svoboda". The coverage in

the "Weekend Guide" section of the Community's "New York Times" resulted in attendancy records being broken.

New Jersey newspapers writing about the exhibit were the "Jersey Journal", "Newark Star-Ledger", "The Record", "Passaic-Clifton Herald News", "The Hudson Dispatch" and the "Paterson Evening News". The Westchester-Rockland newspaper chain covered the exhibit in the following newspapers: — "The Herald Statesman", Larchmont and Mamaroneck — "The Daily Times", Mt. Vernon — "The Daily Argus", Rye — "The Daily Item", Tarrytown & Irvington, NY — "The Daily News", New Rochelle — "Standard Star", and "White Plains Reporter-Dispatch".

One of the most important achievements of this initial Easter program at the Ukrainian Museum is that it not only acquainted many Americans with Ukrainian Easter Eggs and Ritual Breads, but also made them realize that the Ukrainian culture does not end with the Hopak. As Nancy Gruber of WPIX's, "New York, New York" television show stated, "... this is a rare exhibition of both art and tradition".

The publicity and promotion for this Easter program was handled by Natalia Chytra-Rybak assisted by Daria Bajko, Oksana Bajko, Mary Cymbalista, Mary Anna Kadylak, Motria Kushnir, Ulana Ilnytsky, Ulana Stanko and the museum staff.

"IN HOMAGE TO MOTHERHOOD"

Oksana Lukaszewycz — *Polon*

A thousand May blossoms with this day will awake,
Surrounding her springtime with fragile elegance still,
Easing past tomorrow's regret and future fears,
Yesterday's years are tomorrow's eternity.

A grieved soul, her sadness masked,
With winter's coming, her past is spent,
Immortality savoring life, for a stranger she's not,
For snow fallen upon arid desert sands must perish.

As wisps of wind in the radiance of youth,
She exists eternal as spring,
Her measure of life the sons and daughters she bore,
For love to her was all and more than all.

Moments flowing in the ebb of time,
Universal thoughts of days to come arise,
Into the horizon of winter's dawn she passes,
Only sleeping in the alabaster chambers of memory.

Оксана Лукашевич — *Полон*.
Рисунок олівцем

Oksana Lukaszewycz —
pencil drawing

MOTRIA KUSHNIR

WOMAN

VIEWS & NEWS IN WOMAN'S WORLD

Phyllis Schlafly, outspoken opponent of the Equal Rights Amendment, was recently hit in the face with an apple pie. The incident occurred at a reception preceding a luncheon organized by the Women's National Republican Club to honor Mrs. Schlafly. The pastry was deftly wielded by Aron Kay, who shouted "That's for ERA," as the projectile hit its target. While somewhat stunned by feedback of this nature, Mrs. Schlafly was not speechless. She found the pie-throwing "shocking," yet remained thankful for the choice of pie filling. "I appreciate that they didn't pick cherry pie—that would have stained my dress," she said.

The luncheon in New York City was an all-around dismal failure. In addition to the aforementioned unpleasantness—which Mr. Kay undertook independently without the knowledge or backing of any women's group—Mrs. Schlafly had to pass through pickets chanting: "Two, four, six, eight, E R A in every state!" Once inside the hotel, she found that a number of prominent guests had avoided the affair upon learning that she was to be the guest of honor.

Guffaws and chuckles aside, the ERA is in bad trouble. It needs to be ratified by three additional states before March 22, 1976, if it is to become the 27th Amendment to the Constitution. While 35 states of the required 38 have adopted the measure, getting the last few votes has been an entirely up-hill battle. Moreover, anti-ERA sentiment has been mobilized during this period of delay. Three states—Tennessee, Nebraska and Idaho—have voted to rescind their approval. The administration has asked the Justice Department for an interpretation on the legality of a state's withdrawing its ratification of an amendment.

During the last few months the ERA suffered defeat in four different states. Despite the fact that President Carter, Roslyn Carter and Vice President Mondale made lobbying phone calls

to all Florida state senators, the amendment was rejected in a narrow 21 to 19 vote. Carter family and Cabinet members also struck out in Virginia, North Carolina and Nevada, where their lobbying efforts failed to effect passage.

The amendment did pass, however, in the Indiana State Senate where it had been defeated in 1973, 1974 and 1975. The three-hour caucus was followed by a roll call vote in which 26 votes were cast for, 23 against, ratification. Indiana is the 35th state to pass ERA. Other states in which voting will take place this spring and summer are Missouri, Illinois and Oklahoma. In most of these states, the Houses have passed the amendment but the Senates have consistently killed it.

Supporters say that the amendment's fate rests on the 1978 elections in the South. Unless there are major changes in the makeup of Southern legislatures next year, proponents fear that the Equal Rights Amendment is probably dead.

In last month's column we published a report on the Women's Rights Project class action suit against the Navy. In the case *Owens v. Brown*, military women are challenging the Navy's regulation 6015 which bars females from serving on board all vessels of the Navy except for hospital ships and transports. The regulation is a Catch-22 rule, since the Navy no longer maintains either hospital ships or transports. The rule thus effectively prevents women from gaining education, on-the-job experience and advancement. This month, we have an update on the case.

Problems With Regard To Family-Life

(Translated from the article by F. Liubinetzka)

Looking back at almost 30 years of dispersment of Ukrainians throughout the world, we see how much they accomplished in building churches, youth camps, sporting grounds, buildings for scientific purposes, for women's organizations, etc. All these have been done with hands of immigrants who arrived from the time of a hundred years ago to the time after World War II.

We see among them old people, younger ones and quite a few of young ones.

Let us look at "the temple of Ukrainian family". This is well formed on the outside, but somehow it is not filled on the inside with children using the Ukrainian language.

We read in a church bulletin that in 1976, 35 couples were wed, but among them only 13 Ukrainian ones. These are first objections about the "temple of Ukrainian family" which becomes more and more deserted.

A young woman, professionally occupied, tells us how she enjoys a new house bought in an English section, forgetting that there is also a new Ukrainian location with a Ukrainian church and school. People living farther from Ukrainian centers find it more and more difficult to send children to Ukrainian courses, they speak English at home in order to be like their neighbors and youngsters know less and less about their roots and mother-tongue.

A young man who completed his studies moves over to another town for his new job; his girl-friend, who ran away from home, goes with him and they live

together, married or not. The young man is reluctant to marry, it being a big responsibility and financial burden. The young woman sees motherhood as a limitation of her self-expression, dependence from husband and financial drag. Those are the reasons of divorces, which are becoming more and more frequent.

Middle-age parents both go to work, children go to school. They eat mostly outside the home, but not at the same time. Parents and children meet in the evening or not, they spend their weekends separately and home becomes a sleeping place. Everyone has to work, but is there a reason to disregard all family ties, to turn the sacred home into a place to spend the nights in? Many will say, so it is nowadays, in this world of ours.

Considering those facts, from every-day life emerge problems of confrontation of family-life with development of industrial materialism. Prof. G. Bronfenbrenner,* researcher on development of family-life in the U.S.A., finds that the biggest blow comes from the fact that women succeeded to enter the fields of economy, science, politics, fields which up to now were in the hands of men. Yet the world is changing and with it grows the percentage of divorces, and decreases the number of family units. Prof. J. Huber,** sociologist, predicts that monogamist marriages will continue to exist, but who knows what marriage will look like in the years to come?

Let us seriously consider what will happen to the future of Ukrainian family life.

*U. S. News and World Report June 1976

**U. S. News and World Report June 1976

Lieutenant Commander Kathleen Byerly, who was honored last year as one of *Time* magazine's 12 Women of the Year, has become one of the new plaintiffs in the case. Despite her impressive accomplishments, the first woman ever to serve as flag secretary and aide to an admiral has found that 6015 rules out most top command level positions open to men with her training and credentials. Another new plaintiff, Lieutenant Suzanne Rhiddlehover, who serves as a legal officer, has also discovered that the prohibition on sea duty hampers her career possibilities. She cannot effectively compete for promotions and challenging jobs with men who have sea tour experience.

According to Pentagon sources, the lawsuit has spurred Navy Secretary W. Graham Clayton, Jr., to approve a modification in the statutory prohibitions. The proposed law "would permit assignment of women to temporary duty on vessels not engaged in combat missions, and to permanent duty on vessels similar to hospital ships and transports which would not be expected to be assigned combat missions."

Women's Rights Project staff attorney Jill Laurie Goodman called the proposed change minor. "All it does is permit the Navy, if it chooses, to assign women to some ships some of the time. That's not enough."

Six out of every ten teenage girls have started smoking — even if only one or two cigarettes a week — by the time they are thirteen. Despite heavy anti-smoking campaigns, a half-million more girls are smoking today than were in 1969.

In view of these statistics, the facts disclosed by a research

study conducted by Yankelovich, Skelly and White, Inc., for the American Cancer Society are of interest to parents. It appears clear that cigarette fumes rising around a girl's head are a kind of smoke signal indicating problems of an emotional nature. The survey found that:

- most girls believe smoking to be dangerous and even as addictive as illegal drugs, yet they smoke;
- girls who smoke are more likely to defy authority in any form;
- one out of every four teen-girl smokers has run away from home, as compared to one out of ten nonsmokers;
- girls who smoke tend to be poorer students, averaging C or D grades, while nonsmokers tend to be A or B students;
- the number of smokers expelled from school is seven times higher than it is for nonsmokers;
- nonsmokers tend to be teenage girls who feel strongly about being in control of their lives.

Most school-age youths — one out of two — have attended some kind of anti-smoking program. While the majority find these programs meaningful, the problem seems to be one of timing. By the 9th and 10th grades, when such classes are offered, most smokers have begun smoking. In as much as the smoking problem begins in the 6th through 7th grades and includes an attitude of "hating school", the anti-smoking programs are a case of too little, too late.

ВЕЧІРНІЙ ПЛАЩ

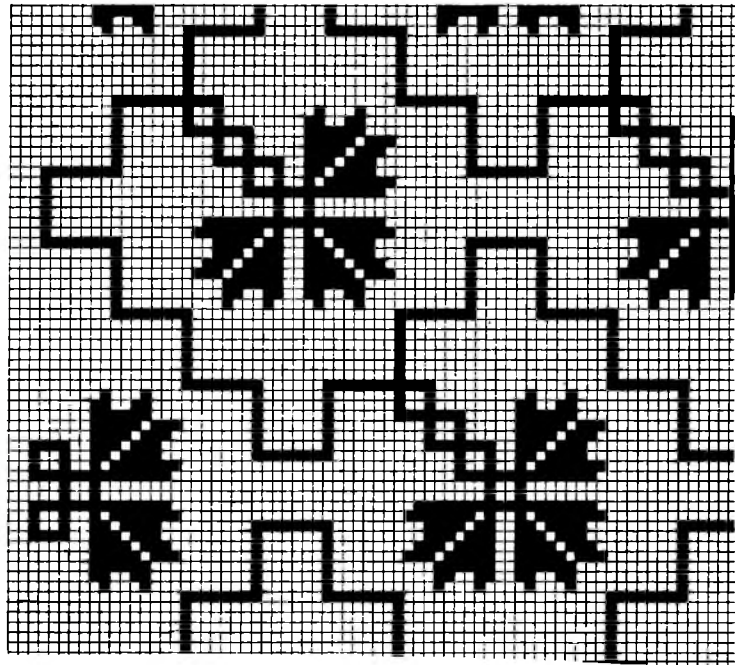
Вечірня сукня вимагає відповідного плаща. Взимку чи влітку все його треба накинути поверх довгої сукні.

Цікавий зразок вечірнього комплекту зодягнула п-а Лариса Крупа, коли репрезентувала підпільну пресу України на 5 Балі Української Преси у Філадельфії. Цей комплект складався з: а. гладкої чорної сукні з короткими рукавами, і б.) плаща з білої шовкової сатини.

Плащ скроений:

Має невеликий викладаний комірець. Плащ злегка припасований до стану, обидві половини в стані сходяться зіпнуті срібною спряжкою. До низу поли розходяться. Спереду і в часі ходу видно чорну сукню. Рукав поширений до низу і прикрашений чорною вишивкою.

Модель плаща запроєтувала і виконала модельярка **Євгенія Тріска**.

Взір до плаща

Квітчастий взір, виконаний хрестиками у чорному кольорі. Походить із взірника Олени Пчілки.

Первісно взір був уміщений на рукаві жіночої сорочки з околиці Звягеля, звідкіля взяті всі зори взірника Олени Пчілки. Тут він достосований до комплекту, виведеного на 5 Балі Преси.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ЕЛЕГАНТНИЙ ХОЧ ДУЖЕ ЛЕГКИЙ ДЕСЕРТ

БІСКВІТНИЙ ТОРТИК

2 горнятка сметанки до збивання,
1/3 горнятка цукру-мучки,
1/3 горнятка вина
2 бісквітні кружки (куплені готові або спечені вдома з власного припису),
1/2 горнятка посічених підсмажених мигдалів.

Бісквітні кружки порозділювати на половинки, щоб мати 4 однакові тонкі кружки.

Дуже холодну сметанку збивати електричною мішалкою, ступнево додавати цукор і 3 ложки вина. Рештою вина скропити бісквіти. Сметанкою змазати кружки, також зверху і по боках. Обсипати зверху мигдалами. Можна прибрати зверху кусочками порічкової галяретки перед самим подаванням, а між тим тортик заохолодити в холодильнику.

БАВАРСЬКИЙ КРЕМ З МАЛИНОВОЮ ПІДЛИВОЮ

2 пачки (по 3 oz) цитринової желатини,
2 горнятка кип'ячої води,

4 горнятка кусків льоду,
1 горнятко сметанки до збирання,
2 пачки заморожених малин (по oz)

У великій мисці розвести кип'ятком желатину, додати куски льоду та мішати, поки желатина не згусне. Легко домішати збиту сметанку й викласти у форму. Залишити в холодильні до другого дня.

1) Малини розтопити, збити в електричній мішалці, або лише подушити та перетерти через ситко.

2) Перед подаванням на стіл викласти з форми на піднос крем, облили частиною соку, решту подавати окремо в дзбаночку.

ЧОКОЛЯДОВИЙ КРЕМ

6 oz пів солодкої чоколяди в кусочках
1/2 горнятка води,
2 чайні ложечки екстракту ванілії,
2 горнятка сметанки до збивання,
1/4 горнятка цукру,
додаткова збита сметана для прибрання.

Розтопити чоколяду з водою на дуже малому вогні, а згодом зовсім простудити, додати ванілію. Сметанку збивати, додаючи потроху цукру і чоколяди. Викласти чоколядовий крем у глибокий піднос та прибрати додатково збитою сметанкою.

АНАНАСОВИЙ КОМПОТ

1 горнятко сметанки до збивання,
2 ложки жовтого цукру,
2 чайні ложки темного рому,
2 пушки (1 lb кожна) ананасів у кусках,
1/4 горнятка тертого кокосового горіха.

Холодну сметанку збивати, додаючи потроху цукор, а потім ром; заохолодити.

Перед подаванням змішати ананаси (без соку) і кокосовий горіх.

Поділити на 8 десертних тарілок, зверху прибрати збитою сметанкою.

БІСКВІТНА ЛАКОМИНКА

1 пачка (3 oz) бісквітів (ladyfingers),
1/2 горнятка малинової мармеляди,
4 ложки вина, sherry
1 пачка (3 oz) ванілевого пудингу)
2 горнятка молока,
2 ложки січених горіхів.

Приготовити пудинг з молоком. Поділені на половинки бісквіти помазати мармелядою. Четвертину бісквітів укласти в мисці, з якої пізніше будемо подавати на стіл. Одною ложкою вина скропити бісквіти, на них накласти чверть пудингу.

Повторити це ще три рази, а зверху посипати горіхами. Подавати заохоложене.

ПОДЯКА

Пані М. Стахів складає свій гононар, за виставку вишивок, в сумі 50.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку. Щиро дякуємо.

Управа 85 Відділу СУА, Сиракузи. Н.Й.

З нагоди закінчення 85-го року життя, нашій членці **Олені Назар** бажаємо здоров'я і многих літ і складаємо цеглину 10.00 дол. (через Відділ) на Український Музей в Нью-Йорку

Управа 82 Відділу СУА

Цією дорогою складаю із глибини серця щиру подяку всім моїм Вш. Приятелькам і Приятелям, а Дорогим Членкиням 81-го Відділу СУА в Дітройті зокрема, за доброзичливість та цінну допомогу, а то й опіку в часі моєї недуги.

Хай Милосердний Господь нагородить Вас усіх стократно за Вашу великодушність.

При цій нагоді складаю на Музей СУА 20 дол.

Олена Папіж,

81-ший Відділ СУА Дітройт, Міш.

СПРОСТУВАННЯ

У посмертній згадці, поміщеній на ст. 33 "Нашого Життя" за квітень 1977 помилково подано прізвище покійної членки 23-го Відділу. Повинно бути **Ольга Лисяк** (а не Ольга Лишак).

Просимо справити в пожертвах "Замість квітів" у ч. 4 "НЖ" за квітень 1977 Повинно бути: Замість квітів на могилу бл. п. Бабці — Михайлини Чайковської на Музей СУА **зложили Ляри-са і Зенон Шпон** — 25 дол.; **Марія Стефанишин** — 5 дол.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

20-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

(Звітний час: від березня 1976 р. до березня 1977 р.)

Головою Відділу є Я. Збир-Лободич.

Відділ начисляє 30 членок.

У звітному році відбуло два засідання управи і вісім ширших сходин. На сходинах читано і обговорювано зміст обіжників Централі й Окружної Управи. Відділ сповнив свій фінансовий обов'язок перед Централєю, вплачуючи 410. дол., розпродав цеглини на суму 200 дол. та жертвував на цілі СУА. Відділ є членом УККА, тісно співпрацює з Окружною Управою, як також з місцевими організаціями. В рамках культурно-освітньої референтури були відчитані дві доповіді: "Про Климентія Квітку, фолкльориста і музика — мужа Лесі Українки" і "У 20-ту річницю смерті Олени Кисілевської"

Членки Відділу займалися збиранням підписів у справі оборони переслідуваної Церкви і християнства в Україні.

Відділ переслав грошову допомогу "Бабусі" і вислав 4 посилки з оджею до Європи, а одну до Бразилії. Членка нашого Відділу працює в Бюро Суспільної Опіки.

Проведено кампанію за приєднання нових членок, у висліді якої приєднано 4 нові членки до СУА.

Відділ влаштував "Лемківський Вечір", на який членки підготували традиційні страви і печиво. Спільно з Гуртком Книголюбів при Окружній Управі влаштував авторський вечір Марії Струтинської — Марської та "Чайний Вечір" з показом моди і льотерійним виграшем.

Усі три імпрези пройшли з великом успіхом. З нагоди 200-ліття Америки Відділ брав участь в інтернаціональному базарі, де мав свій станок з українськими стравами й печивом. Взяв теж участь у підготовці концерту Таіси Богданської.

Деякі члени активізуються в Окружній Управі і Гуртку Книголюбів при Окружній Управі, інші займають відповідальні пости в СФУЖО.

Марія Харина
пресова референтка

Natalia Danylenko — president of Regional Council — Philadelphia

Наталія Даниленко — голова Окружної Управи — Філядельфія

41-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Відділ нараховує 16 членок, з них 10 активних, кілька пасивних і кілька старших. Працювали такі референтури: організаційна, культурно-освітня, суспільної опіки та господарська.

На кожних місячних сходинах читано та обговорювано зміст обіжників з Централі та Окружної Управи. Крім того культурно-освітня референтка Марія Ганіна і голова Мирослава Белей підготували цікаві і змістовні доповіді.

18-го лютого: "Про історію календаря".

21-го березня: "Тарас Шевченко в творчості українських поетів"

28-го квітня: "50-ліття з дня смерті Симона Петлюри".

18-го травня: "Відзначення 100-ліття з дня підписання ганебного Ємського указу".

17-го жовтня: "Іван Франко і український жіночий рух". Цю доповідь підготувала і виголосила голова Мирослава Белей.

12-го грудня: "Андріївські звичаї". Голова відчитала доповідь з Окружної Управи.

Членки Відділу брали участь в імпрезах інших Відділів і в імпрезах Окружної Управи. Відділ брав участь у "Фольк-фер". Продавали печиво,

вареники і голубці. Під час вакацій збирали підписи під двома петиціями в обороні віри і Церкви в Україні. Також вислано 30 карток до Риму, деякі в обороні о. Василя Романюка, а деякі в обороні віри. Взяли участь в відкритті Музею в Нью-Йорку. 20-го листопада влаштовано "базар", що помагає Відділові у фінансових справах.

В ділянці суспільної опіки Анна Дзівак вислала дві пакки з одягом до Бразилії. Членки зложили і вислали поміч політичним в'язням. Так само пожертвували на пам'ятник померлим українським дівчатам, вивезеним німцями під час 2-ої світової війни. Відвідувано і підтримувано на душі хворих членок. Відділ заплатив усі зобов'язання до Окружної Управи і до Централі СУА.

Організаційна референтка Віра Савчин при допомозі голови Мирослави Белей приєднали дві членки, Катерину Копанайко і Ірену Максимюк. Відділ щиро їх вітає. Одна членка вибула.

Галина Бадуняк
пресова референтка

43-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

(Діяльність Відділу за час від вересня 1976 до грудня 1977 р.)

Відділ начисляє 79 членок. Голова Відділу Ірена Мамчин. В цьому році переведено оживлену кампанію для приєднання членства.

Програма сходин була різноманітна, з цікавими рефератами чи доповідями. Дня 1 березня інж. В. Шиприкевич подав репортаж п. н. "Подорож по Балканах" з висвітлюванням прозірок. 5 квітня відчитано доповідь п. н. "Старі ікони Лемківщини — церкви й ікони під Польщею".

3 травня відбулося в домівці "Свячене" для членок Відділу. Під час цих сходин відзначено рівно ж "День Матері" — М. Татарська прочитала вірш Г. Подолянки п. н. "В День Мами".

7 червня Л. Гриців відчитала доповідь "Першодрукар Іван Федорів і започаткування друкарства на Україні". Доповідь була ілюстрована примірниками старинних книг і стародруками — "Апостол", друкований у Львові 1574 р. Острожське Євангеліє з 1581 р., рукописна книга зі старовинними церковними нотами з XVIII ст., черпаний папір з філігранами в ньому, зразки кінцівок, заставок, ініціали і льомбарди.

13 вересня відбулася доповідь п. Д. Левчука п. н. "Становище жінки в Советському Союзі, а 4 жовтня — "Ємський Указ і сучасність", пера В. Ценко. 7 листопада — доповідь

артиста А. Мадая "Дереворити і дереворизи". Прелегент показав матеріял уживаний у цій ділянці мистецтва, вказав на техніку і виконання експонатів.

6 грудня С. Пушкар відчитала реферат "Значіння українського народного мистецтва у житті нашого народу".

12 грудня відбулась імпреза п. н. "Просили вас тато й мама і ми вас просимо". У першій частині програми був показ української народної ноші та народня вишивка у модерному одязі. Ведучою з поясненнями одягу була С. Пушкар, участь брали союзьанки і майбутні членки. Відтак показано фрагменти з весільного обряду з околиці Вінниці. Сцена перша — "Печення короваю" — виконували членки 43 Віддулу під музичним проводом А. Жилавої.

Сцена друга — "Розплітання коси", підготовка музичної частини студенткою К. Оранською, виконавці члени хору УМІ. Оформлення сцени — студентка Уляна Шумська, режисер — актор Володимир Мельник. Ведучою вечора була Люда Чайківська. Після вистави була льотерія. До виграшу придбано: печений коровай, керамічну гуцульську тарілку, керамічну трипільську вазу і подушку вишиту яворівкою. Участь в імпрезі брали союзьанки, їхні діти і молодь.

Імпреза була дуже вдалою, багато праці вложили імпрезові референтки Надія Оранська і Лукія Гриців.

Відділ вислав 50 дол. до Бразилії для Сиротинця св. Ольги на закуплення шкільних підручників, рівно ж посилає допомогу трьом бабусям в Європі, по 60 дол. річно. Співпрацюємо з Округною Управою, беремо участь в імпрезах других Відділів та в громадському житті української громади міста Філядельфії.

Марія Татарська
пресова референтка

44-ий Відділ ім. невідомої Героїні, Філядельфія, ПА

За рік 1976-7 відбулось 6 сходин. Присутність членок на них — 50%. Та загальне число членок у минулому році зменшилось. Характерно — відпали членки, які приєднались до Відділу останніми роками. Основне ядро членок, які об'єднались для спільної праці 16 років тому, зменшується тільки в наслідок відходу у потойбіччя.

На сходинах вирішуємо поточні справи, зачитуємо якийсь цікавий матеріял. Товариська гутірка за чаєм, про який завжди дбає невтомна довго-

літня господарська референтка Христина Ярмоленко.

Улаштовано два базари — великоднього і різдвяного печива — для підсилення каси Відділу; збирали підписи під петицією в обороні Церкви і віри на Україні; брали участь у всіх заходах Округної Управи. Вислали пакунок до південної Америки. По можливості, членки опікувались хворими посестрами. У Великий піст поминають на наше прохання померлих членок у церкві.

Для Музею СУА членка Христина Ярмоленко спекла поминальну хлібину і подарувала полтавську сорочку; Тетяна Цимбал — подарувала попільничку з Закарпаття. Для музейної крамнички подарувала шість вишитих подушечок.

На останніх річних сходинах відзначив Відділ грамотами Вікторію Бузань — довголітню дуже активну референтку суспільної опіки і Христину Ярмоленко — господарську референтку.

Галина Царинник

48-ий Відділ СУА ім. Ольги Кобилянської, Філядельфія, ПА.

У звітному році під проводом голови Марії Баб'як Відділ відбув 7 ширших сходин з двома доповідями. "Жертва Ольги Басараб" і "Поклін селянкам на рідних землях" — читала секретарка Надія Кузьма. Референтка суспільної опіки Франка Кравченко вислала дві посилки — одну до Європи, другу до Бразилії, журнал для бабусі у старечім домі у Бельгії та передплату журналу "Наше Життя" для одної членки. Відвідувала хворих у шпиталі і вдома з малими подарунками або квітами.

У травні Відділ улаштував товариську зустріч, получену з Днем Матері, з мистецькою програмою. Під проводом заступниці голови Франки Кравченко членки зайнялися збиранням підписів в обороні Церкви і віри.

У листопаді Відділ улаштував День Подяки. Свято відкрила Марія Баб'як — голова і попросила о. В. Головінського провести молитву. Перед обідом була Служба Божа і панахида за членок 48 Відділу, яку відправив о. парох В. Головінський. Марія Баб'як представила гостей — голову Округної Управи Лідію Дяченко, референток Округи та представниць Відділів 90, 13, 20 і 44. Під час обіду Катерина Михайлюк відчитала дуже зворушливу поезію про Листопад. Отець парох Василь і пані Марія Головінська обходили 50-ліття вінчання. Марія Головінська є членкою 48

Відділу. З тієї нагоди голова, вручила їм скромну пам'ятку. Промовляла організаційна референтка Округи Наталія Даниленко і о. Василь Головінський.

Пані Федорійчук подарувала на виграш торт. Виграшем зайнялася Наталія Даниленко і Марія Мазур. Імпрезу закінчено молитвою.

Відділ закупив 25 дол. цеглину на Музей СУА, а другу 25 дол. цеглину купила від Відділу Марійська Дружина ім. Матері Божої Зарваницької.

Відділ належить до УККА і до Округної Управи та вирівняв всі зобов'язання до Централі.

Марія Баб'як
голова

90-ий Відділ СУА ім. Олени Степанів, Філядельфія, ПА.

(Від січня до грудня 1976 р.)

Відділ начисляє 24 членки. Головою Відділу в 1976 р. була Марія Мазур. Відділ відбув дев'ять ширших сходин і одні сходини управи. На місячні сходини були запрошені доповідачі з доповідями чи гутітками.

В січні відбулася "Кучерява Маланка" в домі Лесі й інж. Юрія Мацькових, а 7-го лютого приготовано буфет на балі інженерів, з якого прибуток збільшив бюджет Відділу.

З рамени і в приміщенні Центру Служби Національностей у Філядельфії відбулася в дні 17 березня інформаційно-пресова конференція, в якій брали участь членки Відділу — Марія Мазур, голова, Тося Мельничук, Леся Мацьків і Христя Сенік.

В квітні Марія Мазур провела показ писання писанок в домі Христі Сенік, на яким була також Тося Мельничук. Цей показ відвідала журналістка Джін Дореті, яка опісля написала про нього обширну статтю та помістила світлини на перших сторінках газети "Suburban", "Exton Times" та інших.

В днях 23 до 25 квітня відбувся у Філядельфії Міжнародний Ярмарок. Загальним керівником українців була Марія Мазур, голова 90-го Відділу. В дижурах при виставкових станках брали участь: Тося Мельничук, Оля Гайдук, Марія Чижович, Стефанія Жмуркевич, Леся Мацьків, Калина Козак, Надія Лучанко, Наталія Даниленко і Христя Сенік, яка теж брала участь в Параді Національностей в п'ятницю, 23 квітня 1976 р.

На прохання Болч Інституту, Відділ передав до "Калейдоскопу Національностей" експонати привезені з України, чим займалася Тося

Мельничук. Відкриття "Калейдоскопу Національностей" відбулося 20 травня 1976 р. В червні членки Відділу мали дижури в тому ж інституті.

В днях 13-18 червня у Філадельфії відбулася конференція Федерації Жіночих Ключів, в якій брала участь голова Відділу.

5 липня, при Стріт Ровд у Савтгемптоні, Па. відбувся "Савтгемптон Дей" до участі, в якому запрошено 90 Відділ СУА. Відділ підготував два станки з народнім мистецтвом і українськими стравами. В підготовці брали участь: Марія Мазур, Тося Мельничук, Марія Чижович, Дарія Шуст, Марія Лабунька, Оксана Фаріон і Віра Кліш. Їм допомагала Евгенія Шляхтовська.

23 жовтня відбулася товариська зустріч членок Відділу і їх чоловіків в домі Наталки й інж. Івана Даниленків. На зустріч запрошено мистця проф. Петра Мегика, який висвітлив прозорки про "Скитські скарби" та дав до них відповідні пояснення.

Голова Відділу брала участь в імпрезах і починах Окружної Управи та інших Відділів.

Відділ передав пожертву 100 дол. з нагоди відкриття Музею СУА та склав пожертви на інші цілі. Передано також експонати для крамнички Музею.

Три членки Відділу займали пости в Окружній Управі, а одна є членом Управи СФУЖО.

Христина Т. Сенік
пресова референтка

У пам'ять дорогої сестри **Еміні Корнат** 25 дол. на "Наше Життя" складає

Дорота Мазур

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 9-го квітня 1977 року, по довгій і тяжкій недужі, відійшла у Вічність на 60-му році життя, членка 55-го Відділу СУА **бл. п. Наталія Іванків з дому Микитка**.

Покінчила Педагогічний Інститут "Рідна Школа" в Стрию, де опісля учительувала в стрийському повіті. З приходом війни, покидає рідні сторони, вибираючись на чужину. Переходила згідні таборового життя в Карльсфельді і Берхтесгадені. В 1950 р. прибула до США і поселилася в Вільмінгтоні, Делевер, де зразу включилася у місцевий Відділ СУА. Недуга змусила покійну змінити клімат і в 1955 році переїхала до Лос Анджелес. Тут знову вступає в ряди СУА та виконує різні функції і працює до послідних хвилин свого життя.

Покійна залишила в глибокому смутку мужа Володимира, сина Ярослава, дочку Тетяну та п'ятеро внуків. Також сестру Софію з ріднею в Торонті та братову Анну з ріднею в Україні.

Похоронні відправи відбулися 12 і 13 квітня. Над могилою прощали покійну Марія Костів від Марійської Дружини та Соня Васильків від СУА, згадуючи теплими словами вчинки цієї шляхетної людини. Спи, дорога союзнянко, нехай земля прибраної батьківщини буде Тобі легкою, а пам'ять про Тебе залишиться на завжди в наших серцях.

У пам'ять покійної Наталії Іванків складаємо 25 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя".

Управа 55-го Відділу СУА
в Лос Анджелес

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 3-го квітня 1977 р. ненадійно відійшла у Вічність зразкова членка 82-го Відділу **Докія з Заборських-Гулевів-Жук**.

Покійна народилася у селі Гордище-Королівське на Ходорівщині. До Америки прибула 1934 р. Повдовівши, бл. п. Докія одружилася вдруге з Василем Жуком. Подружжя поселилося в Бронксі Н. Й. і тут покійна включилася у зорганізоване життя парафії св. Покрова, а одночасно вступила у ряди 82-го Відділу СУА.

До останніх днів свого трудолюбивого життя бл. п. Докія солідно виповняла членські обов'язки союзнянки. Була постійною передплатницею "Нашого Життя", радо жертвувала на цілі суспільної опіки особливо на виховання священиків у Бразилії. Раділа відкриттям Українського Музею, недавно жертвувала вишивку до музейної крамнички. Хоч слабе здоров'я не дозволяло на більшу активність, то покійна завжди живо цікавилася працею Відділу і була горда зі своєї приналежності до СУА.

Немаючи дітей, покійна Докія охоплювала люблячим серцем членів родини і в потребі усім щиро допомагала. За її шляхетне серце та за скромну і погідну вдачу всі, хто знав покійну Докію, а передусім членки 82-го Відділу СУА, любили її та з глибоким жалем прощали у Вічну дорогу. Під час панахиди зворушливим словом попрощала покійну голова 82-го Відділу

СУА Мирослава Савчак, а чисельно зібрані членки відмовили спільно молитву біля домовини та жертвували Службу Божу за спокій її душі. Від родини прощав покійну швагер др. Михайло Стефанів, а від приятелів др. Семків. Після похоронних обрядів в час поминального обіду з любов'ю і пошаною згадував покійну Докію її сестрінок др. Р. Олійник-Рахманний, підкреслюючи її жертвенність для родини.

Спи, дорога Союзнянко, хай на чужині присниться Тобі рідна земля.

Ірина Г. Іванчишин
секретарка

У грудні 1976 року відійшла у Вічність **бл. п. Емінія Корнат**, відома українській громаді Нью-Йорку й околиці. Була членом жіночої секції Демократичного Клубу і брала участь у громадсько-суспільному і політичному житті. Спільно з жіноцтвом інших організацій брала участь у постанні Союзу Українок Америки в 1925 році. Була головою й довгі роки працювала в управі 4-го Відділу СУА.

Молодою любила спів і музику. Була членом хору церкви св. Юра в Нью-Йорку й належала до Т-ва "Бесіда". Тут співала сольові партії в хорі і грала головні ролі в п'єсах під проводом проф. Корикори.

Хай ця коротка згадка про Покійну буде китицею квітів на її могилу.

Меланія Гох
Маямі, Флориди

ЗАБАВА

Рисунки: Квітка Іваницька

Текст: Віра Андрушків

Скоро надійде літо. Всі будуть роз'їжджатися на вакації: на табори, на відпочинкові оселі, над море, озера чи в гори. Всі ми знаємо, як приємно діставати листи від когось, хто поїхав на вакації.

Зробіть свій власний листовий папір, прикрашений різними формами звірят, квітів тощо з відбитків пальців. Домалюйте те, що треба, і ваш листовий папір готовий. Тоді напишіть листи до родини: до мами, тата, баби, діда, тітки, приятелів, учительок, сусідів.

РОЗВАГА

Воррен, 1.V.1977 р.

Дорогі діти-читачі!

Сьогодні пишемо до Вас про нову і цікаву стрічку. Всі Ви напевно любите слухати казок, які Вам читає мама чи тато. Деякі з Вас напевно мають і казки на платівках, а цього року вперше Союз Українок Америки видав казки на стрічці на т.зв. касетах. Можна собі самому включити у звукозаписувач і слухати самому. Ця стрічка називається **"Цілий світ — велика школа"**. Чи Ви вже слухали цю стрічку? Якщо ні, попросіть маму, щоб це для Вас купила. Там почуєте гарні казки про "Загублений черевичок", "Казку про шуліку і курчата", про "Колобок" і багато інших віршів-казок. Улітку будете мати багато часу для забави і розваги: гарно проведете час, слухаючи цих казок. Тож закупіть собі казки **"ЦІЛИЙ СВІТ — ВЕЛИКА ШКОЛА"**

З привітом

Ваші редакторки Тітка Віра і Тітка Квітка

МАЙСТРУЙМО ДАРУНОК НА ДЕНЬ БАТЬКА

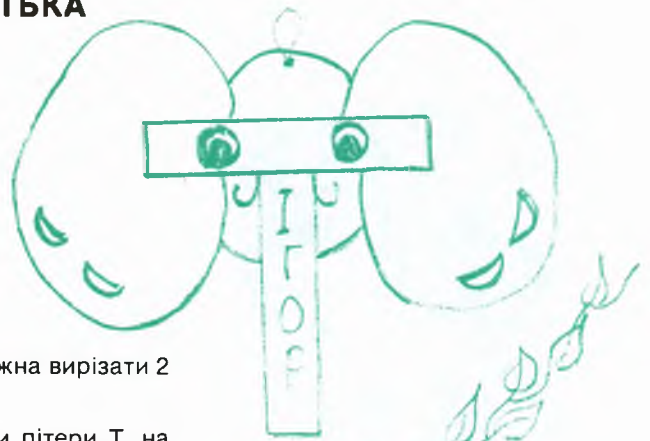
Травень це традиційно місяць присвячений Божій Матері. В травні святкуємо "День матері", а в червні "День батька". Цього року святкуємо цей "день" 19 червня. Подаємо кілька проєктів на майстрування дарунків для Вашого тата.

ВІШАК НА КРАВАТКИ — СЛОН.

Виріжте з текстури округле дно на форму голови, на форму літери Т і на форму два вуха. До літери Т приліпіть 2 шпульки з ниток. Вималюйте очі, розмалюйте вуха і голову і напишіть ім'я батька

Краватки вішається на дві шпульки, а на "апашки" можна вирізати 2 дірки у вухах.

Можна упростити цей вішак, уживаючи тільки форми літери Т, на якій вималювати і написати ім'я батька.

СТОЯК НА ПРИЛАДДЯ

Виріжте рурки з паперових рушників чи іншого паперу, на різні довжини. Помалюйте різними кольорами. Поприклейте до помальованої текстури. Можна вживати на упорядкування приладдя на б'юрку: олівці, лінійки, спиначі і т. п.

ЗРОБІТЬ — ПОСАДІТЬ СОБІ КРИЇВКУ

Уже весна і скоро настане літо. Шкільний рік закінчиться і придуть вакації. Всі ви любите бавитися у своїй криївці. Візьміться тепер до роботи і посадіть собі цікаву криївку. Потрібно тільки насіння, землі, води і сонця. Виберіть такі рослини, які ростуть високо. Наприклад, соняшники, кукурудза. Можна їх посадити густо у формі кола або квадрату, лишаючи мале місце на вхід. Можна іншим способом також укласти патики і насадити такі рослини, які пнуться — тоді вийде шатро. На цю форму можна вживати фасолю, горошок, огірки чи іншу квітучу рослину. Приготуйте землю сапкою, купіть насіння та посадіть у землю й поливайте водою. Спершу треба підливати щоденно, але не забагато, щоб не було калюжі. З цієї криївки можна користати та влаштувати городове прийняття для своїх приятелів.

Бажаю Вам приємної забави і смачного!

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимось сумною вісткою, що 16-го грудня 1976 року відійшла ненадійно у Вічність на 65-му році життя **бл. п. Юлія Тутка**, постійна членка управи 79-го Відділу СУА в Бостоні.

Покійна походила з села Опарівка на Лемківщині. Замолоду працювала в читальні "Просвіта" в рідному селі. Після ререїзду до Кракова працювала далі в "Просвіті" і при церкві, організу-

вала українську молодь. Коротко перед Другою світовою війною була арештована поляками й вивезена до концентраційного табору в Березі Картузькій. Переживши жахливі страхоття, чудом уціліла і повернулася до рідного села. Працювала агрономом в Яслі, вишколюючи молодих агрономок. Одночасно організувала дитячі садки на Лемківщині, підготовляючи для них садівничок. З приходом большевиків виїхала на еміграцію і прибула до Бостону у 1947 році. Тут стала одним з організаторів української католицької церкви, при якій довгий час учителювала. За її ініціативою зорганізовано Апостольство Молитви, Відділ УККА й перше Товариство Об'єднання Українців Бостону та околиці. Приймала теж участь в організуванні Відділу СУА в Бостоні.

Всі любили й шанували її за ширість і лагідну вдачу.

Залишила в глибокому смутку чоловіка інж. Володимира, п'ять сестер в Америці, дві сестри й братову в Україні, брата в Польщі та ближчу й дальшу родину в діяспорі.

Похорон відбувся 20-го грудня при численній участі родини, приятелів, членства СУА, парафіян. Тлінні останки перенесено з похоронного заведення Володимира Бойка до церкви Христа Царя, а потім на цвинтар Мавнт Говп у Бостоні.

Спи, Дорога Юліє, нехай вільна земля Вашингтона буде Тобі легкою!

Цього самого тижня померла друга наша членка, сеньйорка бл. п. 90-літня **Марія Базюк**, мама бувшої голови Іванни Кагн.

У пам'ять померлих складаємо 72 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя". Пожертви зложили: Марія Турко — 5 дол., Люся Чайківська — 5 дол., О. Федорів — 5 дол., Анна Смолинська — 3 дол., Таня Смолинська — 5 дол., Іванка Кагн — 6 дол., Ольга Турчин — 5 дол., д-р Анна Чопик — 6 дол., Зеновія Грабович — 4 дол., Віра Грищенко — 6 дол., Єлисавета Бачинська — 6 дол., Берестецька — 5 дол., Наталія Миколаєвич — 5 дол., Ірена Луців — 5 дол.

Наталія Миколаєвич
секретарка

Замість квітів

В першу річницю смерті нашої незабутньої членки — піонерки **бл. п. Марії Пулк** складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

7 Відділ СУА

Замість квітів на могилу **бл. п. Володимира Феденкова**, брата нашої бувшої секретарки п. Стефанії Євчук складаємо 8.50 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", а родині покійного висловлюємо глибоке співчуття.

9 Відділ СУА, Бінггемптон

В пам'ять **бл. п. Марії Івахів**, довголітньої голови 2-го Відділу СУА у Честері, складаємо 10.00 дол. цеглину на Український Музей в Нью-Йорку. Родині покійної складаємо глибоке співчуття.

13 Відділ СУА, Честер

Замість квітів, на свіжу могилу **бл. п. Доні Жук**, членки нашого Відділу, складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 25 дол., а родині покійної висловлюємо глибоке співчуття.

82-гий Відділ СУА

Замість квітів на могилу усіма любленої **Бабці бл. п. Михайлини Чайківської**, почесної голови 20 Відділу, складає 10.00 дол. цеглину на Україн-

ський Музей в Нью-Йорку

13 Відділ СУА, Честер

Замість квітів на могилу **бл. п. Михайлини Чайківської**, почесної голови 20-го Відділу СУА у Філядельфії пересилаємо 25.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя", а родині складаємо шире співчуття

20 Відділ СУА у Філядельфії

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Оксани Тарнавської**, членки 28-го Відділу СУА в Ньюарку, Н. Дж. Зложили цеглини на 210.00 дол. на Український Музей такі особи: По 20.00 дол. — Іванна Мацьків. По 10.00 дол. —

Пелягія Кучкуда, Софія Пітьо, Стефанія Луків. По 6.00 дол. — Марія Дурбак. По 5.00 дол. — Наталія Лазірко, Анна Тиха, Марія Герус, Надія Бігун, Наталія Павлишин, Анна Настюк, Люба Савойка, Марія Вислоцька, Анастасія Воронка, Віра Данец, Ольга Муссаковська, Зеня Ковальська, Лідія Гладка, Осипа Яворська, Люба Винарчук, Ірена Кіндрачук, Софія Андрушків, Олександра Назарук, Марія Робак, Марія Гординська, Наталія Кравчук, Валя Калин Магмет, Стефанія Карапінка, Евгенія Пласкачевська, Ольга Гнатик, Ганна Корінець, Василь Гнатів. По 2.00 дол. — Софія Олесницька, Катерина Кузьма, П. Кашніца, Михайлина Мосора, Марія Плакида, Евгенія Леськів. По

1.00 дол. — Анна Гнатиків, Анастасія Бохонець, Параня Ляцків.

Замість квітів на могилу **бл. п. Григорія Олексіва**, мужа нашої членки, складаємо 40.00 дол. на Дім св. Родини для хворих на рака в Пармі, Огайо, і 20.00 дол. на Запасний Фонд "Нашого Життя". Дружині Евгенії і родині висловлюємо шире співчуття.

33 Відділ СУА в Клівеленді

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Івана Личака**, тата нашої нової членки Ірени Попчук, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині складаємо наші ширі співчуття

112 Відділ СУА Варрінгтон, Пенсільванія

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Іванни Бенцаль** складаю на Український Музей в Нью-Йорку 50.00 дол. Спи, моя дорога приятелько, нехай Тобі американська земля буде легкою.

Таня Сиротюк, Ріджвуд, Н. Дж.

Замість квітів на свіжу могилу заслуженої і всіма любленої союзьанки, бл. п. **Стефанії Карапінки**, складаємо 50.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя", який покійна дуже любила.

По 10.00 дол. — О. Цар, Л. Гладка, М. Герус, М. Робач — членки 28-го Від-

ділу СУА з Ірвінгтону, І. Левицька — членка 24-го Відділу СУА Елізабет.

В пам'ять першої річниці смерті **бл. п. др. Єржківської** складають на Український Музей 40.00 дол.

По 10.00 дол. — 68 Відділ СУА, М. Кузьма, Я. Гудзяк. **По 3.00 дол.** — С. Жизневська, Н. Сенік. **По 2.00 дол.** — Ф. Войтович, Г. Боцунь.

У світлу пам'ять **бл. п. Марії Блаженко**, бувшої жертвенної союзниці 71 Відділу СУА в Джерзі Ситі, складають на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 40.00 дол.

Софія Ховзун, Ірина Качмарська, Іванна Голинська, Марія Огоновська.

В пам'ять **бл. п. Ірини Панчук** складає на Запасний Фонд журналу "Наше Життя" 25 дол.

син Іван Панчук з Бетл Крік, Мічіген

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефанії Карапінки** і **бл. п. Марії Блаженко** на Запасний Фонд "Нашого Життя" 20.00 дол. складає

Марія Турко

Замість квітів на могилу **бл. п. Михайли Чайківської** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Ольга і Михайло Середа, Мгр Осип Янкевич

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Оксани Тарнавської** і **бл. п. Стефанії Карапінки** складаємо 20.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Марія і Ольга Плакиди

Замість квітів на могилу **бл. п. Теофілі Пашковського**, мого хрестного батька, складаю 15.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Рута Лотоцька

Замість квітів на дорогі могили моїх найдорожчих мамі **бл. п. Емілії з Косаків Кічоровської**, та брата **бл. п. др. Романа Кічоровського**, в болочу річницю їх смерті складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя" та 10.00 дол. на передплату журналу "Наше Життя" для "бабусі"

Марія Татарська

В пам'ять **бл. п. Оксани Тарнавської** і **бл. п. Стефанії Карапінки** складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Софія Воробець

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайли Чайківської** складаю 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку

Лідія Бурачинська, Філядельфія

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646. Адреса: 108 Second Ave., New York, N. Y. 10003

Замість квітів на могилу в четверту річницю смерті незабутньої сестри **бл. п. Юліани Белей** складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 10.00 дол.

Марія Жовнірович,
членка 47 Відділу СУА
Рочестер, Н. Й.

Замість квітів на могилу дорогого **др. Бориса Ржепецького** складаю 10.00 дол. цеглину на Український Музей в Нью-Йорку (через 10 Відділ)

Наталія Лопатинська

Замість квітів на могилу моєї дорогої сестри **бл. п. Іоанни Думбрави**, яка померла в Тернополі на 81-ому році життя, складаю 10.00 дол. на сироти в Бразилії

Магдаліна Яцусь

Замість квітів на могилу **бл. п. Катерини Баран** складаємо 10.00 дол. на Український Музей в Нью-Йорку, а родині покійної висловлюємо щире співчуття.

Ольга і Іван Федчишин, Дітройт

Замість квітів на могилу нашого товариша та краян **бл. п. Євгена Зубальського** складаємо 10.00 дол. — цеглину на Український Музей в Нью-Йорку, а родині покійного висловлюємо глибоке співчуття

Іванка і Мирон Бучаки

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої приятельки **бл. п. Марусі Петруняк з дому Пенсак**, пересилаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" а мужеві і родині пересилаю своє співчуття

Леонтина Галяженко з дому Федорчак

Замість квітів на свіжу могилу тети **бл. п. Корнелі з Охримовичів Кулик**, складаємо 10.00 дол. на Запасний фонд журналу "Наше Життя"

Стаха і Костик Мацілінські

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Корнелі Кулик**, нашої опікунки після приїзду до Відня, складаю 5.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Зиновія Онишкевич

In memory of MARIA KUDRYK, mother of Stephanie Borduk, who is a member of Soyuz Ukrainok Branch in Boston Mass., I am donating \$ 5.00 to the Babusia Fund

ANNA SHOPEK, Mattapan, Mass.

Щиро дякую **Окружній Управі у Клівленді** за співчуття з приводу відходу у вічність моєї найдорожчої Матері **бл. п. Катерини Захарко**. Замість квітів на могилу складаю 10.00 дол. на передплату "Нашого Життя" для "Бабусі" і 10.00 дол. на Український Музей

Степанія Городиська

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайла Завадівського**, складаємо на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" 10.00 дол., родині Покійного висловлюємо глибоке співчуття

**Антоніна Костів
Ольга і Іван Федчишин**

Замість квітів на могилу **бл. п. Марії Блаженко**, цеглини на Музейний Фонд закупили слідувачі особи: По 5.00 дол. членки 70-го відділу Пасейк — О. Хойнацька, Л. Ігнат, І. Чайківська, О. Площанська, Л. Чипак, Л. Козак, М. Мартинюк, О. Бобиляк. Знайомі: Др. Ф. Шілд, Френк Карузо, Надя Цюлко, Шірлей Шір, Фляуберто Шорес, Джо Де Гаспарі.

В першу сумну річницю смерті дорогої приятельки юних літ **Стефи Криницької** — складаємо на Український Музей у Нью-Йорку 30.00 дол.

Надія Кокольська і Д.А.Б.

В пам'ять покійної д-р **Стефанії Туркевич-лукіянович**, Дорогої кузини складаємо 20.-дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Нуся і Роман Крохмалюки

КАЛЕНДАРЕЦЬ СУА

РІЧНІ ЗБОРИ

17-ий ВІДДІЛ СУА ім. О ТЕЛІГІ, Маямі, Фльоріда.

Дня 8. грудня 1976 р. відбулися річні загальні збори Відділу. Зборами проводила Анна Скула, секретарювала Вероніка Цегельська. До нової управи ввійшли: голова — Лукія Візьняк, заступниця — Анна Скула, секретарка — Соня Микитка, касирка — Вероніка Цегельська. Референтки: фінансова — Іванна Кочкудан, культурно-освітня — Софія Серна, імпредова — Ірина Ракуш, суспільної опіки — Олександра Гелембин, господарські — Олена Куса і Марія Кіш.

Контрольна Комісія: Марія Ждан і Олена Леміщук.

Вероніка Цегельська
секретарка зборів

54-ий ВІДДІЛ СУА ім. "500 ГЕРОЇНЬ", ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Загальні збори Відділу відбулися 13-го березня 1977 р. Присутніх було 18 членок. Делегаткою Окружної Управи СУА була Лідія Кий. Нову управу вибрано в такому складі: Лада Гусар — голова, Лідія Гарванко — заступниця голови, Ірина Щерба — секретарка, Естелла Маєр — касирка. Референтки: Марія Мурована — культурно-освітня, імпредова і пресова, Катерина Гусак і Анна Гринишин — організаційна, Марія Матвійків і Стефа Цибак — господарські, Анна Зарицька і Марія Корженівська — суспільної опіки, Іванна Дицьо — виховна. Тамара Книганицька і Мері Букай — зв'язків.

Контрольна Комісія: Арета Скамай, Степанія Грицушко, Марія Ридз.

Лідія Гарванко

КРАМНИЧКА ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ ВІДКРИТА:

середа: від год. 1-5
п'ятниця: від год. 3-7
субота: від год. 1-5
неділя: від год. 1-5

ТРАВЕНЬ

1-го Авторський вечір письменниці Любови Коленської 89 Відді. Кергонксон
6-8 Виставка картин Я. Плавюка 29 Відділ. Чікаґо
15-го "Вишивана забава" для дітей з участю "Садочка казок" 29 Відд. Чікаґо
15-го "День Матері" 71 Відд. Джерзі Сіті
22-го "День Матері" 21 Відд. Бруклін

ЧЕРВЕНЬ

12-го "День Батька" 4 Відд. Н. Й.
12-го Градуаційна зустріч студенток середніх шкіл з громадянством 47 Відд. Рочестер
18-го "Веселий вечір" 71 Відділ. Джерзі Сіті
18-го 100-ліття народження Ганни Совачевої (У. Любович) 64 Відд. Н. Й.
19-го День Батька. Збірка на суспільну опіку (під церквою) 71 Відд. Джерзі Сіті
19-го Виставка вишивок Мирослави Стахів 89 Відд. Кергонксон
19-го "День Батька" — прогулька пікнік з програмою 21 Відділ Бруклін

79-ий ВІДДІЛ СУА, БОСТОН, МАСС.

Недокінчені річні загальні збори, що почалися 27-го лютого 1977 р., закінчено 26-го березня. Нову управу вибрано в такому складі: Марія Турко — голова, Таня Витвицька — заступниця голови, Наталія Миколаєвич — секретарка, Єлисавета Бачинська — касирка. Референтки: Оксана П'ясецька — імпредова, Таня Витвицька — культурно-освітня, Таня Д'Авіньйон — організаційна, Леся Кіндрачук, Анна Смолинська, Зеновія Грабович — суспільної опіки, Леся Чайківська, Ірена Луців, Іванка Каґн — господарські. Контрольна Комісія: Ольга Федорів, Марія Вальцер.

Наталія Миколаєвич
секретарка

93-Й ВІДДІЛ СУА ІМ. О. СТЕПАНІВ, ГАРТФОРД, КОНН.

Загальні збори відбулися 16-го січня 1977 року. Зборами проводила президія в складі: Анна Самофал — голова, Люба Кінах — секретарка. Делегаткою Окружної Управи Нова Англія була Ірина Скочдополь.

Управу Відділу вибрано в такому складі: Гадзевич Катря — голова, Балко Ірина — заступниця голови, Платош Ольга секретарка, Крамар Ольга — касирка. Референтки: Будас Анна — організаційна, Капустинська Ірина — культурно-освітня, Сташин Стефанія — імпредова, Мерещак Анастасія і, Радович Анна — суспільної опіки, Скочдополь Ірина — пресова, Левська Ірина і Федитник Надія — господарські.

Контрольна Комісія: Баландюк Галина — голова, Самофал Анна і Оприско Катерина — члени. Юля Масник — вільний член.

Ірина Скочдополь
пресова референтка

203 Друга Ев. Нью-Йорк, Н. Й.